

Η ΕΝΑΡΞΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ «LANA ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΙΤΙΚΗ ΓΕΙΤΟΝΙΑ ΜΑΣ» ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΣΤΕΓΑΣΤΙΚΟ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟ ΕΡΓΟ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

Τό πρωί τής Δευτέρας, 28^{ης} Σεπτεμβρίου/ 11^{ης} Οκτωβρίου 2021, έλαβε χώρα Συνέντευξη Τύπου στό ξενοδοχείο Saint George στήν Ίερουσαλήμ, γιά νά αναγγείλει τήν έναρξη τοῦ μεγαλύτερου αναπτυξιακοῦ στεγαστικοῦ ἔργου στήν Ἀνατολική Ίερουσαλήμ, μέ τό ὄνομα «Lana», πού στήν Ἀραβική γλῶσσα σημαίνει «ἡ δική μας γειτονιά» στό προάστιο Μπεϊτχανίνα καί εἶναι ἀποτέλεσμα συνεργασίας μεταξύ τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων καί τῆς Διεθνoῦς Ἑταιρείας Massar, πού τά κεντρικά γραφεῖά της εἶναι στό Rawabi.

Ὁμιλητές στή συνέντευξη ἦταν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, ὁ ἐξοχώτατος Σεῖχης Μέγας Μουφτής τῆς Παλαιστίνης Muhammad Hussein, ὁ ἐντιμότατος Σεῖχης Azzam Khateeb, Πρόεδρος τῶν Ἰσλαμικῶν Βακουφίων, ὁ ἐξοχώτατος Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος στό Ἱεροσόλυμα κ. Εὐάγγελος Βλιώρας, ὁ κ. Hanna Ameireh καί ὁ κ. Issa Qassiessieh, ἀντιπρόσωποι τῆς Παλαιστινιακῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί Ἐκκλησιαστικῶν Θεμάτων, ὁ Παλαιστίνιος ἐπιχειρηματίας Jalal Nassr – Eddin, μέ ὀρισμένους ἐπισκόπους καί ἡγέτες τῆς Κοινότητος τῶν Ἱεροσολύμων.

Ἡ ἀρχιτέκτων κ. Enas Musa Al – Waari, Διευθύντρια τοῦ ἔργου, καλωσόρισε τήν συνέντευξη καί συνέχισε μέ περιγραφή τῆς γειτονιάς «Lana – δικῆς μας γειτονιάς»: μέ τά 400 διαμερίσματα κατοικιῶν, τό ἐμπορικό της κέντρο, τό ὁποῖο περιλαμβάνει πολυκαταστήματα διεθνῶν ἐμπορικῶν ἐπωνυμιῶν /φιρμῶν, κινηματογράφους, ἐστιατόρια, καφετέριες καί γραφεῖα, ἐπιπροσθέτως ἕνα μοντέρνο σχολεῖο, νηπιαγωγεῖο καί πράσινους χώρους γιά ἀναψυχή. Ἡ κ. Al-Waari ἐπίσης ἔριξε φῶς στήν πλευρά τῆς ἀναπτύξεως τῆς ὑποδομῆς τοῦ ἔργου καί τοῦ περιβάλλοντος χώρου του, παρουσιάζοντας τρία ἢ τέσσερα πατώματα- ὀρόφους παρκαρίσματος κάτω ἀπό τά κτήρια καί μία περιεκτική ἐπέκταση τοῦ ὁδικοῦ δικτύου, τό ὁποῖο θά συνδέεται μέ τό ἔργο καί τό ὁποῖο τοποθετεῖται 15 λεπτά μακριά ἀπό τήν Παλαιά Πόλη τῶν Ἱεροσολύμων.

Πρῶτος ὁμιλητής ἦταν ἡ Α.Θ.Μακαριότης ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ὁ Γ', ὁ ὁποῖος εὐλόγησε τή συνάντηση καί τήν έναρξη τοῦ ἔργου, προσθέτοντας ὅτι «τό ταξίδι αὐτό, τό ὁποῖο κράτησε μία δεκαετία καί τό ὁποῖο μᾶς ἔφερε ἐδῶ σήμερα...», ἐννοώντας τό ταξίδι τῆς ἀποκτήσεως ἀδειῶν, «γιά νά ἀρχίσει τό ἔργο ἦταν καί προκλητικό καί εὐχάριστο», ὑπογραμμίζοντας τήν ἀνάγκη τῆς ἐπικεντρώσεως σέ ὅ,τι εἶναι θετικό, προκειμένου νά ἐπιτευχθοῦν τά ἐπιθυμητά ἀποτελέσματα «καί μέ αὐτό τόν τρόπο ἡ Κοινότητά μας θά εἶναι εὐλογημένη καί θά αὐξάνει σέ δύναμη». Ὁ Μακαριώτατος ἐπίσης ἐξέφρασε τήν βαθειά Του εὐγνωμοσύνη σέ κάθε ἕναν πού συμμετεῖχε σέ αὐτό τό ἔργο.

Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων διευκρίνισε ὅτι τό στεγαστικό ἔργο «Lana» εἶναι σύμβολο συνεργασίας μεταξύ τοῦ Ὁρθοδόξου Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων καί τῆς εὐρύτερης τοπικῆς Κοινότητος, γιά νά βελτιώσει τό ἐπίπεδο

ζωής τῶν ἀνθρώπων, μέ τό νά παρέχει στέγη καί προσφέρει εὐκαιρίες ἐργασίας γιά χιλιάδες πολιτῶν στήν πόλη, «ἰδίως ἐν ὧν τῶν μεγάλων προκλήσεων, στίς ὁποῖες ἡ Ἁγία Πόλη μας καί ἡ Κοινότητά μας γίνονται μάρτυρες». Προσέθεσε: «τό ὄραμα τοῦ ἀγαπητοῦ μας φίλου καί συνεταίρου μας κ. Bashar Masri νά διαμορφώσει μιά περιεκτική κοινοτική ἐμπειρία, κάνει τό «Lana» σημαντικό ἀναπτυξιακό ἔργο καί πρότυπο προοδευτικῆς σκέψεως στόν τομέα τῆς κοινωνικῆς ζωῆς».

Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἐπίσης ἐπαίνεσε τήν τοπική Ὁρθόδοξη Κοινότητα Ἱεροσολύμων, ἡ ὁποία πάντοτε φιλοδοξοῦσε νά πραγματοποιήσῃ αὐτό τό ὄνειρο καί νά κινηθεῖ ἐπὶ τά πρόσω, μέ ἓνα τόσο μεγάλο ἔργο, δηλώνοντας ὅτι τά μέλη τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας θά συνεχίσουν νά συμμετέχουν σέ αὐτό τό ἔργο μέσω μιᾶς ἐννεαμελοῦς Ἐπιτροπῆς, ὑπεύθυνης γιά ἀνεξάρτητη ἔρευνα καί ἐπιλογή ἰσχυρῶν ὑποψηφίων γιά τήν ἀγορά μονάδων τοῦ οἰκισμοῦ. Αὕτη ἡ Ἐπιτροπή θά Προεδρεύεται ὑπό τόν κ. Hanna Ameireh.

Ὁ Μακαριώτατος ἐπίσης ἔκανε λόγο γιά τήν ἀξία τῆς συνυπάρξεως μεταξύ τῆς Χριστιανικῆς καί τῆς Μουσουλμανικῆς Κοινότητος, ἡ ὁποία κορυφώθηκε στήν ἐποχή τοῦ χαλίφη Ὁμάρ ἕως καί τήν Χασιμιτική κηδεμονία ὑπό τήν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα, τόν βασιλέα τῆς Ἰορδανίας Abdullah – bin Al -Hussein, κουστωδὸ τῶν Ἰσλαμικῶν καί τῶν Χριστιανικῶν προσκυνημάτων.

Ὁ ἐξοχώτατος Σεῖχης Μεγάλος Μουφτής τῆς Παλαιστίνης Muhammad Hussein ἐπαίνεσε τό «Lana» καί ἐδόξασε τό θεό, «ὁ Ὅποιος μᾶς κατέστησε φύλακες τῶν Χριστιανικῶν καί Ἰσλαμικῶν προσκυνημάτων». Ὁ ἐξοχώτατος προσέθεσε ὅτι ἐμεῖς ἔχουμε ζωή καί φιλοδοξίες στά Ἱεροσόλυμα καί ὅτι τό στεγαστικό εἶναι σπουδαῖο μέρος τῆς συνεχοῦς παρουσίας μας καί τοῦ μέλλοντός μας. Ὁ ἐξοχώτατος εὐχαρίστησε τόν Μακαριώτατο Πατριάρχη Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλο Γ΄ γιά τήν συμμετοχή Του στήν ἐνδυνάμωση τῆς σταθερότητος τῶν Ἱεροσολυμιτῶν. Ὁ ἴδιος ἐπίσης εὐχαρίστησε τόν ἐπικεφαλῆς τῆς ἀνάπτυξεως τοῦ project τόν κ. Bashar Masri, ὁ ὁποῖος ἔφερε αὐτό τό ἔργο στό φῶς, καλώντας Παλαιστίνιους καί Ἀραβες ἐπιχειρηματίες νά ἐπενδύσουν στά Ἱεροσόλυμα.

Ὁ ἐξοχώτατος Μεγάλος Μουφτής τῆς Παλαιστίνης κατέληξε λέγοντας ὅτι «οἱ προσπάθειες αὐτές εἶναι εὐλογημένες καί ζητᾶμε ἀπὸ τό θεό περισσότερες, γιά νά διατηροῦμε τά πολιτικά, θρησκευτικά καί κοινωνικά δικαιώματά μας, γιά μιά ἀσφαλὴ ζωή, ὅπως ἦταν στοὺς χρόνους τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰρήνη ἐπ' Αὐτόν, καί στίς μέρες τῆς περιουσίας τοῦ Προφήτη Μωάμεθ ἀπὸ τῆ Μέκκα στήν Ἱερουσαλήμ, εἰρήνη ἐπ' Αὐτόν, καί ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς συνθήκης τοῦ Ὁμάρ, ἡ ὁποία θεωρεῖται ὡς ἡ βάση τῆς κοινῆς ζωῆς Μουσουλμάνων καί Χριστιανῶν σέ αὕτη τῇ γῇ.

Ὅσον ἀφορᾷ τόν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἔργου κ. Bashar Masri, Πρόεδρο τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καί συνεργάτη τοῦ Ὁρθόδοξου Πατριαρχείου τῆς Ἱερουσαλήμ σέ αὐτό τό τεράστιο ἔργο, εἶπε ὅτι τό «Lana project» εἶναι ἀναπτυξιακό ἔργο ὕψους ἐνός δισεκατομμυρίου Σέκελ (NIS). Εἶπε ὅτι ἐξακολουθοῦσε ἐπὶ δέκα ἔτη νά ζητάει τίς ἀπαραίτητες ἄδειες καί οἱ προσπάθειες αὐτές στέφθηκαν μέ ἐπιτυχία, χάρη στίς ἐνέργειες, τήν ἀφοσίωση καί τήν πλήρη συνεργασία τοῦ Ὁρθόδοξου Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων. Ἐπιπλέον, ἀπηύθυνε ἰδιαίτερες εὐχαριστίες στό Μακαριώτατο Πατριάρχη Ἱεροσολύμων Θεόφιλο τόν Γ΄, στό προσωπικό τοῦ Πατριαρχείου καί ἰδιαιτέρως στοὺς συμβούλους τοῦ Μακαριωτάτου κ. Rami Moghrabi καί κ. Mr Nader Moghrabi, οἱ ὁποῖοι ἔκαναν κάθε τι τό δυνατό γιά τήν ὑλοποίηση αὐτοῦ τοῦ ἔργου.

Ο κ. Masri προσέθεσε ότι «ή γειτονιά μας Lana» είναι μία συγκροτημένη σύγχρονη γειτονιά και ότι η έπιτυχία του έργου τούτου άνοίγει τό δρόμο για περισσότερα στεγαστικά έργα, τά όποία ύπηρετούν τίς ποικίλες οίκονομικές τάξεις τής πόλεως τών Ίεροσολύμων, ύπογραμμίζοντας ότι ή άπόφαση τής Massar International, νά έπενδύσει στήν Ίερουσαλήμ είναι στρατηγική άπόφαση, μέ στόχο τήν βαθιά οίκονομική ένδυνάμωση τής Ίερουσαλήμ και τήν ένίσχυση τής ευστάθειας τών Ίεροσολυμιτών. Ο κ. Masri έξήγησε ότι ή γειτονιά μας «Lana», πού σχεδιάστηκε άπό περισσότερους άπό 40 άρχιτέκτονες, θά προσφέρει χιλιάδες εύκαιρίες έργασίας για τούς Ίεροσολυμίτες και θά συνεισφέρει στήν ένδυνάμωση τής τοπικής οίκονομίας.

Όσον άφορά τίς οίκονομικές διευθετήσεις άγοράς διαμερισμάτων, ό κ. Masri είπε ότι ή Διοίκηση του άναπτυξιακού έργου «Lana» έχει ολοκληρώσει τό στάδιο τών διαπραγματεύσεων μέ έναν άριθμό άπό Παλαιστινιακές τράπεζες, για να προμηθεύσουν ύποθήκες για τά διαμερίσματα, ούτως ώστε οί πολίτες να πληρώσουν τό 20 έως 25% τής άξίας του διαμερίσματος και τό ύπόλοιπο θά είναι πληρωτέο σέ δόσεις 15 έτών, προσθέτοντας ότι ή Παλαιστινιακή Χρηματοστηριακή έξουσία παρέχει κίνητρα σέ Παλαιστινιακές τράπεζες, ούτως ώστε νά τίς ένθαρρύνει νά παρέχουν τίς άπαραίτητες ύποθήκες σέ άποδεκτές τιμές. Ο κ. Masri έπιβεβαίωσε ότι αυτό τό project είναι καθαρά Παλαιστινιακό, μέ 100% Παλαιστινιακό κεφάλαιο και ότι τό έργο δέν έλαβε καμία έπιχορήγηση.

Έκ τής Αρχιγραμματείας

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ Κ.Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Τῇ Δευτέρᾳ, 14ῃ/27ῃ Ἀπριλίου 2020, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ΄ ἔδωσε συνέντευξιν πρός τό Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν (WCC), ἡ ὁποία ἔχει ὡς ἑξῆς ἀγγλιστί:

WCC questions posed to His Most Godly Beatitude Patriarch Theophilus III of Jerusalem

27 April 2020

National, religious and ethnic borders are of no relevance to the COVID-19 virus. As we watch its effect on the entire world, we are reminded of the interconnectedness of the entire human family. In the next few weeks, Christians, Jews and Muslims will participate in central aspects of their ritual calendars; normally a time for festive gatherings, all are struggling to find a way to celebrate given the precautions we must take to protect

ourselves, our loved ones and our communities. Christians, Jewish, and Muslim communities are responding to all the challenges of this unprecedented time: fighting hate and bigotry that has emerged because of the pandemic, providing frontline services to those in need, maintaining community, and seeking creative alternatives for observing and celebrating in a world of social distancing and quarantine.

In what ways is Your Beatitude seeing churches adapt to life amid the coronavirus outbreak? In the Holy Land, and worldwide.

In the long history of our Church, of course, the world has passed through countless difficulties. We are able to proceed with clarity by following the instructions of our Lord and Saviour Jesus Christ, who said, "Render to Caesar the things that are Caesar's, and to God the things that are God's" (Mark 12:17). In this way, particularly during our present situation dealing with the coronavirus, we maintain our prayer life as we should, but within the confines set by the authorities for the purpose of public health and safety.

How can we protect lives? What can we, as church/religious communities do?

Our Lord Jesus Christ summed up all the law and the prophets in two commandments: to love God with everything that we have, and to love our neighbour as ourselves, even our enemies. These commandments guide our Christian mission, and our Church has restated its commitment to philanthropic mission easing the burdens of others where necessary, both materially and morally. In this way, as servants of Christ and as spiritual leaders, we should engage ourselves into any acts of assistance that we can looking after the elderly and the vulnerable, and asking God's mercy upon His creation and delivering us from this pandemic.

Your Beatitude, please share some of the liturgical work at the Easter celebrations in Jerusalem? How did you celebrate in the midst of COVID-19?

Since Jerusalem is the physical place of the human-divine encounter, our services during Holy Week and Pascha were held notwithstanding the difficult situation and the inability to welcome pilgrims and members of our local community to be physically present at the Holy Sepulchre, because of the necessary health guidelines. These services were streamed online and watched by hundreds of thousands here in the Holy Land and around the world.

Your Beatitudes' reflections on more than two-three million followers in social media for the Easter celebrations in Jerusalem?

As we confront this current crisis, it is clear that people around the world from all religious and even non-religious backgrounds prompted by a deep need to connect with the holy places. It's a consolation for them to know that there is hope that is embodied in our prayers for the whole world and for each one of us, and for relief from this virus. Likewise, people realize that without Heavenly protection life has no purpose and is uncertain. The hope of Resurrection that is Easter is in God's victory over evil powers and His never failing light over darkness is the pledge of eternal life with Him.

Your Beatitudes' strongest personal memory from the Easter in Jerusalem in 2020?

Our Easter celebration in Jerusalem might have been experienced in an unprecedented situation, but its purpose remains the same. God is not confined to local premises, for the human being is the church where the Holy Spirit dwells in him.

“for God’s temple is holy and that temple you are” (1 Cor. 3:17)

In what ways can the Heads of Churches and religious leaders in Jerusalem be a role model in the midst of COVID-19?

Christian churches in the Holy City of Jerusalem and the Holy Land continue to be a living witness which is expressed in and through prayers on the very site of the crucifixion, burial and resurrection of our Lord Jesus. As shepherds of Christ’s flock, we continue our mission to keep the spirit alive and to spread the message of hope; for we are commanded:

“do not quench the spirit” (1 Th. 5:19)

And we are exhorted to encourage the faint hearted, help the weak, the needy and the sick in our society, and support each other through moments of uncertainty, fear and suffering. At the same time, as religious communities, we ask all people to abide by the guidelines set forth by the authorities in order to keep each other safe and healthy.

As Your Beatitude confronts unprecedented challenges, what can the global fellowship pray for?

Let us thank our Lord and Saviour Jesus Christ for His abiding love and for never abandoning us. We must pray for the manifestation of God’s love in deeds and compassion to our fellow human brothers and sisters; for Saint John teaches us:

“If a man say, I love God, and hates his brother, he is a liar: for he that love not his brother whom he has seen, how can he love God whom he has not seen?” (1 John 4:20).

Questions prepared by the WCC director of communication Marianne Ejdersten.

WCC member churches in the Holy Land

Religious leaders in Jerusalem offer joint prayer for end of coronavirus

ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΕΩΣ

ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΚΟΥΒΟΥΚΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΡΟΤΟΝΤΑΣ ΠΕΡΙΞ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΤΑΦΟΥ

Τό απόγευμα τῆς Δευτέρας, 14ης/27ης Μαΐου 2019, ἔλαβε χώραν συνάντησις εἰς τό μοναστήριον τῶν Φραγκισκανῶν, τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ θεοφίλου, τοῦ Γέροντος Ἀρχιεπισκόπου Σερβίας κ.κ. Αἰσίου, τοῦ Δραγουμανεύοντος Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνου κ. Αἰσίου, τοῦ Δραγουμανεύοντος Ἀρχιεπισκόπου π. Ματθαίου, μετά τῶν Φραγκισκανῶν, Κουστωδοῦ π. Φραγκίσκου Πατόν, τοῦ π. Ντομπρομίρο, τοῦ π. Δαυΐδ καί μετά τοῦ Ἀρμενίου Πατριάρχου Μακαριωτάτου κ. Νουρχάν, τοῦ π. Σαμουήλ ἡγουμένου τῶν Ἀρμενίων εἰς τόν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως καί τοῦ π. Γκουριόν διά τήν ὑπογραφήν συμφωνίας πρὸς ὁλοκλήρωσιν τῶν ἐργασιῶν συντηρήσεως καί ἀναστηλώσεως τοῦ Ἱεροῦ Κουβουκλίου καί τῆς Ροτόντας μετά τήν πρό διετίας γενομένην συντήρησιν καί ἀναστήλωσιν τοῦ Ἱεροῦ Κουβουκλίου τῇ τεχνικῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου.

Ἐπὶ τῇ ὑπογραφῇ τῆς συμφωνίας ταύτης ὁ Μακαριώτατος Πατὴρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προέβη εἰς τήν κάτωθι συνέντευξιν:

"Your Paternity,

Your Beatitude,

Dear Brothers,

It is a great blessing, for us to be here in this very special place, and it is a great blessing, because what we are about to sign is the confirmation of what is being mentioned in your script, it is the confirmation of the initiative that was taken some years ago, for the restoration of the Holy Edicule of the Holy Sepulchre.

It is true that our common initiatives and joint venture and common action that we altogether work for the restoration of the Holy Edicule of the Holy Sepulchre, that opened a new phase I would say, in our history, in our cooperation, in our co-existence, and above all, in our mission and as witness to the Holy City of Jerusalem and of course to the Holy Places, with the Crown of them, the Holy Sepulchre, which as you said, indeed has become the main destination not only for our own pilgrims the Christian pilgrims, but also the destination of all other visitors and non-Christian pilgrims as well.

Today is really a special day, not only for us and for our Communities, that we are in charge of the custody of the Holy Places, but it is important for the Holy City of Jerusalem because everybody is now realizing and acknowledges that if Jerusalem maintains her Christian character as well, it depends on us as well. Therefore our mission is very important, not only in religious terms but also in diplomatic terms and inevitably in political terms.

I would like very much from the bottom of my heart to express on behalf of

our Brotherhood, and myself personally, our thanks and appreciation, and we hope and pray that this initiative, to not just restore the foundations and the pavement of the Holy Sepulchre, but that this would be the completion of the restoration of the Holy Sepulchre, that has started so many years ago. And I think that this will bring the Holy Sepulchre to a new era, to a new phase, because, so far, due the restoration works which are going on, there is no doubt that the Holy Sepulchre suffers from its holiness and sanctity and reverence. But by completing the restoration works, the Holy Sepulchre will recover its splendour.

And I must rest you assured that our technical team is ready to join forces with your own technical team, as well as with the technical team of our Brothers the Armenians. And we are ready also in any possible way, to make our contribution, so that the works will go smoothly, as it happened with the restoration of the Holy Sepulchre.

Thank you very much indeed! Christos Anesti! Christ is risen!"

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΣΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗΝ.

Στὴν πρωτὴν ἐκπομπή τοῦ Ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Κάθε μέρα νέα μέρα» καὶ στοὺς δημοσιογράφους Κατερίνα Χουζούρη καὶ Κώστα Παππᾶ μίλησε σήμερα ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, τόσο γιὰ τὴν πρόσφατη σύγκληση τοῦ Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν Μέσης Ἀνατολῆς, ὅσο καὶ γιὰ τὰ πρόσφατα γεγονότα τῶν ἐξεγέρσεων στὸν Ἀραβικὸ κόσμον. Ὁ Μακαριώτατος, ἐρωτηθεὶς γιὰ τὰ τελευταῖα γεγονότα στὸν Ἀραβικὸ κόσμον καὶ τὸ ἐνδεχόμενον ἀλυσίδος (ντόμινο) ἐξεγέρσεων ἀπάντησε «Τὸ ντόμινο ἐξεγέρσεων ὅλους μᾶς προβληματίζει, ἀλλὰ ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἰορδανία, σᾶς διαβεβαιῶν ὅτι δέν ἰσχύει ὅ,τι ἰσχύει γιὰ τίς ἄλλες χῶρες, δεδομένου ὅτι ἡ κατάσταση ἐκεῖ εἶναι ἐντελῶς διαφορετική. Στὴν Ἰορδανία δέν ὑπάρχει αὐτός ὁ φόβος, πλὴν ὅμως τὸ κίνημα αὐτό πού κινεῖται ἀπὸ διάφορες καταστάσεις εἶναι κάτι πού ἀπασχολεῖ πάντας».

Σέ ἄλλη ἐρώτηση γιὰ τὸ ἂν αὐτές οἱ πολιτικές ἐξεγέρσεις μπορεῖ νὰ πάρουν καὶ ἄλλο χαρακτήρα ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων ἀπάντησε: «Γιὰ νὰ εἴμαστε εὐλκρινεῖς εἶναι μία κατάσταση ἀπρόβλεπτος, ὅλοι ἀκοῦτε ἀπὸ τοὺς διαφόρους ἀναλυτὲς νὰ λένε πολλὰ καὶ διάφορα, ὁ καθένας ἀπὸ τὴ δική του σκοπιά καὶ θεώρηση, ἀλλὰ ἡ οὐσία εἶναι μία ὅτι ἡ κατάστασις εἶναι ἀπρόβλεπτος».

Τέλος, σέ ἐρώτηση γιὰ τὴ συνάντηση τῶν Ἀρχηγῶν τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, ὁ Μακαριώτατος τόνισε: «Τὸ Συμβούλιο τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς καὶ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μέ τὰ Πατριαρχεῖα, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, αὐτὴν τὴ στιγμή παίζουν ἕνα ἡγετικὸ ρόλον, καθὼς ἔχουν ἀναλάβει τὴν Προεδρία καὶ ἡ Ἡμετέρα Μετριότης ὡς

ἐκπρόσωπος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ὁρθοδόξου Οἰκογενείας εἶναι Πρόεδρος αὐτῇ τῇ στιγμή. Τό Συμβούλιον αὐτό διῆλθε μία μεγάλη κρίση γιά πολλούς καί διαφόρους λόγους. Ἐνας ἀπό αὐτούς ἦταν ὅτι δέν ὑπῆρχαν πλέον οἱ οἰκονομικές ἐνισχύσεις κι ἀπό τήν ἄλλη πλευρά τά Ὁρθόδοξα Πατριαρχεῖα γιά πολλούς λόγους ἔπαυσαν νά δείχνουν οὐσιαστικό ἐνδιαφέρον. Οἱ πολιτικές καταστάσεις ὅμως πού ἔχουν διαμορφωθεῖ στήν περιοχή καί ὅσα συμβαίνουν μᾶς ἀνάγκασαν νά ἐνεργοποιηθοῦμε κι ἐμεῖς καί ἔτσι ἀναλάβαμε τήν πρωτοβουλία νά ἐπανασυσταθεῖ τό Συμβούλιο τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, διότι εἶναι ὄργανο τό ὁποῖο ἔχει πολλές δυνατότητες καί μπορεῖ νά ἐκφράζει τά προβλήματα καί τή φωνή τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου στή Μέση Ἀνατολή».

Ἐκ τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ»

Ἀποσπάσματα συνέντευξης τοῦ Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων Θεόφιλου Γ' στήν Βάλια Νικολάου γιά τόν «Ελευθερο Τύπο», Δεκέμβριος 2010

-Μακαριώτατε, πέρασαν σχεδόν πέντε χρόνια ἀπό τήν ἐκλογή σας στόν πατριαρχικό θρόνο. Ποιό θεωρεῖτε τό σημαντικότερο ἔργο σας;

«Ἐπανῆλθε ἡ ὁμαλότης στή λειτουργία τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων. Πλέον, τὸ κύρος του ἔχει ἀποκατασταθεῖ καί τὸ Πατριαρχεῖο διαδραματίζει σημαντικότερο ρόλο ὄχι μόνο εἰς τὸ θρησκευτικὸ γίγνεσθαι, ἀλλὰ κυρίως εἰς τὸ πολιτικό, γιὰτί συνδέεται ἄρρηκτα μὲ τὸ καθεστῶς τῶν Ἱεροσολύμων.

Διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στήν ἐκτόνωση τοῦ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ, συμβάλλοντας τὰ μέγιστα διὰ τῆς συμμετοχῆς του σὲ διαφόρους διαθρησκευτικούς διαλόγους.

Ἀπόδειξη τούτου εἶναι ἡ συμμετοχὴ τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων στὸ Συμβούλιο θρησκευτικῶν Ἰδρυμάτων τῆς Ἀγίας Γῆς, τὸ ὁποῖο ἐγένετο μὲ πρωτοβουλία τοῦ State Department καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ ραβίνους, τὴν ἐβραϊκὴ θρησκευτικὴ ἡγεσία τοῦ Ἰσραήλ, πού ἐκπροσωπεῖ τὴν κυβέρνηση, τὴ θρησκευτικὴ ἡγεσία τῆς Παλαιστινιακῆς Ἀρχῆς καὶ ἀπὸ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν Ἐκκλησιῶν».

-Ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα συναντήσατε κάποιες δυσκολίες καί, ἂν ναί, ποιὲς εἶναι αὐτές;

«Βεβαίως καὶ συναντήσαμε δυσκολίες ἦταν τὰ λάθη τοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ μὲ τὴ βοήθεια τοῦ θεοῦ κατορθώσαμε νὰ τὶς ξεπεράσουμε καὶ νὰ τὶς θεραπεύσουμε...»

-Στὸ παρελθόν, τὸ Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων ἀντιμετώπιζε οἰκονομικὰ προβλήματα. Αὐτὰ τὰ προβλήματα ἔχουν ξεπεραστεῖ;

«Υπῆρχαν πολλὰς ἐκκρεμότητες, μεγάλα χρέη, ποὺ γιὰ πολλοὺς καὶ διάφορους λόγους τὸ Πατριαρχεῖο δὲν εἶχε ἀνταποκριθεῖ εἰς τὶς ὑποχρεώσεις του. Τώρα, μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ, πολλὰ κενὰ ἔχουν καλυφθεῖ.

Τὸ οἰκονομικὸ ζήτημα εἶναι ἓνα πρόβλημα ποὺ πάντοτέ μας ἀπασχολοῦσε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ μᾶς ἀπασχολεῖ, ἀλλὰ θέλω νὰ πιστεύω ὅτι βρισκόμαστε σὲ ἀνοδικὴ πορεία.

Σήμερα, τὰ πάντα λειτουργοῦν μὲ διαφάνεια καὶ μὲ σοβαρότητα. Ἐπίσης, ἓνα ἄλλο πρόβλημα εἶναι ὅτι τὸ Πατριαρχεῖο ἔχει περιουσίες γῆς ποὺ βρίσκονται σὲ στρατηγικῆς σημασίας θέσεις ἀπὸ πολιτικῆς πλευρᾶς.

Ἀντιλαμβάνεστε ὅτι τὸ Πατριαρχεῖο βρίσκεται πάντοτε ἐν μέσῳ δύο συμπληγᾶδων».

-Ποιὲς εἶναι οἱ σχέσεις σας μὲ τὴν κυβέρνηση τοῦ Ἰσραήλ, τῆς Ἰορδανίας καὶ τὴν Παλαιστινιακὴ Ἀρχή;

«Μὲ ὅλες τὶς κυβερνήσεις, κυρίως μὲ τὸ Ἰσραήλ καὶ τὴν Ἰορδανία, οἱ σχέσεις μας εἶναι ἄριστες καὶ τὸ ἐννοῶ.

Μὲ τὴν Παλαιστινιακὴ Ἀρχή, ἐπίσης, οἱ σχέσεις μας εἶναι πάρα πολὺ καλές, συνεχῶς βελτιώνονται, ἂν καὶ ὁρισμένες φορὲς ὑπάρχουν παρεξηγήσεις ἀπὸ παράγοντες ποὺ εἶναι γνωστοὶ καὶ ἔχουν προσωπικά, οἰκονομικὰ καὶ ἰδεολογικὰ συμφέροντα».

-Ἡ σχέση σας μὲ τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη;

«Δὲν μιλάμε περὶ σχέσεως μὲ τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη, ὑπάρχει ταύτιση σὲ ὅλα τὰ θέματα».

-Τὸ Πατριαρχεῖο πέρασε μία πολὺ ἄσχημη περίοδο λόγω τῶν γεγονότων ποὺ συνέβησαν μὲ τὸν ἔκπτωτο Πατριάρχη Εἰρηναῖο. Τί γίνεται μὲ τὴν ὑπόθεσή του;

«Μὲ τὴν ὑπόθεση τοῦ Εἰρηναίου δὲν ἀσχολοῦμαστε πλέον...»

-Κατὰ πόσον οἱ θρησκείες μποροῦν νὰ συμβάλουν στὴν ἐπικράτηση τῆς εἰρήνης στὶς παγκόσμιες κοινωνίες;

«Οἱ θρησκείες διαδραματίζουν καθοριστικὸ ρόλο. Τὸ πρόβλημα τῆς διεθνοῦς διπλωματίας, ἀλλὰ καὶ τῶν πολιτικῶν εἶναι ὅτι, ἐπειδὴ ἀκριβῶς δὲν κατέχουν εἰς βάθος τὰ θέματα τῆς θρησκείας, προσπαθοῦν νὰ παραθεωρήσουν τὸ ρόλο ποὺ διαδραματίζει ἡ θρησκεία σὲ παγκόσμια κλίμακα καὶ δειλὰ δειλὰ ἀναγνωρίζουν ὅτι ὅπου σημειώνονται διενέξεις πολιτικῆς φύσεως ἢ ὅτιδήποτε ἄλλο ἢ αἰτία εἶναι καθαρὰ θρησκευτική.

Προσπαθοῦν νὰ τονίζουν πάλι τὸ πολιτικὸ μέρος ἢ τὸ ἐθνικὸ, ἢ ρίζα ὥστόσο

εἶναι θρησκευτική.

Τὸ λέω αὐτὸ ἀπὸ τὴν πείρα ποὺ ἔχω. Ἐδῶ στὴν περιοχή μας, ἀποδεικνύεται τελικὰ ὅτι ἡ ρίζα τοῦ πολιτικοῦ προβλήματος καὶ τῆς διενέξεως εἶναι καθαρὰ θρησκευτική, γι' αὐτὸ καὶ ὅλες οἱ κυβερνήσεις σήμερα, εὐρωπαϊκὲς καὶ μὴ, συντρέχουν οἰκονομικῶς κάθε εἶδους πρωτοβουλία ποὺ ἀφορᾷ στὸ διαθρησκευτικὸ διάλογο.

Καθημερινά, δέχομαι ἀποστολὲς ἀπὸ τὴν Εὐρώπη καὶ ἀπὸ τὴν Ἀμερική, πολιτικές, διπλωματικὲς καὶ ἐκκλησιαστικὲς. Ὁ σκοπὸς γιὰ τὸν ὁποῖον ἔρχονται εἶναι γιὰ νὰ ἀκούσουν τίς ἀπόψεις μας στὸ θέμα τοῦ Μεσανατολικοῦ, τοῦ Παλαιστινιακοῦ καὶ τῶν Ἱεροσολύμων.

Ἀντιλαμβάνονται πλέον ὅτι οἱ διπλωματικὲς καὶ πολιτικὲς προσπάθειες δὲν ἀποδίδουν καρποὺς χωρὶς τὴ συνδρομὴ τῆς θρησκευτικῆς ἡγεσίας ἢ, ἂν θέλετε, τῆς θρησκείας».

-Ὡς Προκαθήμενος τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας, ἔχετε στὴν πνευματικὴ σας δικαιοδοσία τὸ Ναὸ τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ. Ποιὸ μήνυμα θὰ θέλατε νὰ στείλετε ἀπὸ τὸν ἱερὸ αὐτὸ χῶρο πρὸς τοὺς χριστιανούς;

«Οἱ ἄνθρωποι νὰ ἀνοίξουν τίς καρδιές τους καὶ νὰ δεχθοῦν τὸ μήνυμα τῆς εἰρήνης καὶ τῆς αἰσιοδοξίας ποὺ εἶναι ὁ Χριστός».

-Ποιὸς θεωρεῖτε ὅτι εἶναι ὁ ρόλος τῆς Ἐκκλησίας σήμερα;

«Ὁ ρόλος τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἀναντικατάστατος καὶ αὐτὸ ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι σὲ χῶρες τίς ὁποῖες ἡ Ἐκκλησία (σ.σ: ἀναφέρομαι στὶς Δυτικὲς Ἐκκλησίες) ἔχει χάσει τὴν πνευματικὴ της ἀποστολὴ καὶ διάθεση, οἱ ἄνθρωποι βρίσκονται σὲ μία κατάσταση συγχύσεως καὶ ἀπογοητεύσεως, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ καταφεύγουν σὲ θρησκευτά, πού, ἀντὶ νὰ τοὺς ἀνανεώσουν πνευματικὰ καὶ νὰ τοὺς ἐνισχύουν, τοὺς δημιουργοῦν ἐπιπρόσθετα προβλήματα.

Ὅσον ἀφορᾷ στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ἀποδεικνύεται ὅτι σὲ χῶρες ποὺ ἐπικρατεῖ, οἱ ἄνθρωποι ἀναγνωρίζουν τὴν προσφορά της καὶ καταφεύγουν σὲ αὐτὴν ἀνεξάρτητα ἀπὸ τίς ἀδυναμίες τῶν ταγῶν καὶ τῶν κληρικῶν τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας».

-Ἡ παγκόσμια κρίση εἶναι καὶ κρίση ἀξιῶν;

«Εἶναι κρίση ἠθικῆς, διότι τὸ οἰκονομικὸ ζήτημα δὲν εἶναι ἡ ἀρχὴ τῶν πάντων. Ἡ ἀρχὴ τῶν πάντων εἶναι ἡ ὑπέρβασις ἐκ μέρους τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ Ἐγώ του...»

-Ἐξαιτίας τῆς οἰκονομικῆς κρίσης οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι αἰσθάνονται ἀπογοητευμένοι, ὀργισμένοι. Ἀνάλογα εἶναι καὶ τὰ συναισθήματα τῶν νέων, οἱ ὁποῖοι δηλώνουν ὅτι φοβοῦνται γιὰ τὸ μέλλον τους. Τί μήνυμα θὰ στέλνατε σὲ αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους;

«Οἱ ἄνθρωποι αἰσθάνονται ἀπογοητευμένοι. Τὸ βλέπω καὶ ἐγὼ ποὺ δέχομαι καθημερινὰ χιλιάδες προσκυνητὲς ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου. Αὐτὸ τὸ

συναίσθημα είναι έντονα ζωγραφισμένο στα πρόσωπά τους. Είναι δικαιολογημένες ή φοβία και ή απελπισία τους διότι αισθάνονται ότι προδίδονται από παντού.

Το μήνυμα της αίσιοδοξίας είναι ακριβώς το μήνυμα της επέμβασής του Θεού στην ιστορία, δηλαδή τα Χριστούγεννα. Είναι το πρόσωπο του Χριστού, ο οποίος ούδέποτε απογοήτευσε αλλά και ούτε απογοητεύει. Ο Χριστός είναι το Φως της γνώσεως. Ο ήλιος της δικαιοσύνης. Αλλά εξαρτάται κατά πόσον ο άνθρωπος, νέος και ηλικιωμένος, είναι έτοιμος να προβεί στην υπέρβαση του εαυτού του».

«Η ΑΡΧΕΓΟΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ» –ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ JERUSALEM POST.

Το ακόλουθο άρθρο, το οποίο συμπεριλαμβάνει την συνέντευξη του Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου δημοσιεύθηκε από την εφημερίδα Jerusalem Post, τον Ιούλιο του 2010.

Η Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία: – Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

**Από τον ΝΤΟΒ ΠΡΕΜΙΝΓΚΕΡ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ από τη ΣΑΡΑ ΛΕΒΙΝ**

Η Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία στα Ιεροσόλυμα έχει μια αδιάκοπη παρουσία στους Αγίους Τόπους από τους πρώτους αιώνες της Χριστιανοσύνης και πορεύεται αθόρυβα την πορεία της μέσω των 1.500 και πλέον ετών της ιστορίας της. Η Ορθόδοξη Εκκλησία θεωρεί τον εαυτό της ότι είναι η Μητέρα Εκκλησία του Χριστιανισμού και κηρύσσει το ίδιο δόγμα από την εποχή του Ιησού.

Η Ορθόδοξη Εκκλησία ισχυρίζεται ότι ο πρώτος Επίσκοπός της ήταν ο Ιάκωβος, ο αδελφός του Ιησού, και η Εκκλησία συμπεριλαμβάνει, μεταξύ των Παναγίων Προσκυνημάτων, τά οποία κατέχει, και την Εκκλησία της Γεννήσεως στη Βηθλεέμ καθώς και την Εκκλησία του Παναγίου Τάφου στην Ιερουσαλήμ. Σήμερα οι μοναχοί της, με το χαρακτηριστικό μαύρο ράσο, τιμούν και υπηρετούν αυτά τα προσκυνήματα με την ίδια ιερουργία και το ίδιο τελετουργικό τυπικό, όπως και στους αρχαίους χρόνους, διατηρώντας με επιμονή τις παραδόσεις τους μέσα στο διάβα του χρόνου και των ιστορικών συμβάντων όπως το Μεγάλο Σχίσμα του έτους 1054 μ.Χ., την Ισλαμική κατάκτηση της Ιερουσαλήμ, την εποχή της Οθωμανικής κυριαρχίας, και των Σταυροφοριών.

Μόλις πρόσφατα, η τοπική Ορθόδοξη Εκκλησία αντιμετώπισε προκλήσεις από την Κυβέρνηση του Ισραήλ καθώς και εναντίωση από το ποίμνιό της, το οποίο αποτελείται, ως επί το πλείστον, από Παλαιστίνιους Άραβες.

Όμως η Εκκλησία συνεχίζει να πορεύεται καθοδηγούμενη από τον ήρεμο και ταπεινό Πατριάρχη Θεόφιλο ΙΙΙ, ο οποίος αντιμετωπίζει τις σύγχρονες κρίσεις

με τον ίδιο τρόπο, με τον οποίο η Εκκλησία πάντα αντιμετώπιζε τις κρίσεις: *«Με προσευχή, υπομονή, σοφία, επιμονή και σταθερότητα».*

ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ

Παρουσιάζει ενδιαφέρον το ότι κάποιος θα μπορούσε να θεωρήσει τα μέλη της πρώτης Χριστιανικής εκκλησίας ως τους αρχικούς Διαμαρτυρόμενους, λόγω του ότι η αξίωση του Ρωμαιοκαθολικού Πάπα ως προς την δικαιοδοσία ήταν μια από τις κύριες αιτίες του Μεγάλου Σχίσματος, το οποίο διαίρεσε την Εκκλησία σε Καθολικό δόγμα και Ορθόδοξο δόγμα.

«Τα δόγματα σε πολλά σημεία είναι κοινά», είπε ο Πατριάρχης Θεόφιλος ΙΙΙ, *«για τις δύο Εκκλησίες. Η μεγάλη διαφορά μεταξύ των Ρωμαιο-Καθολικών και του Ορθόδοξου Χριστιανισμού είναι το αξίωμα ενός Πάπα, ο οποίος ισχυρίζεται ότι είναι ο Εντεταλμένος Εκπρόσωπος (Βηκάριος) του Χριστού επί της Γης».*

Ο Ντάνιελ Ρόσινγκ, Εκτελεστικός Διευθυντής του Κέντρου της Ιερουσαλήμ για τις σχέσεις Ιουδαϊσμού – Χριστιανισμού, τόνισε ότι μια άλλη διαφορά αποτελεί το γεγονός ότι η Καθολική Εκκλησία έχει ιεραρχία με δομή «πυραμίδας» υπό τον Πάπα, ενώ η εξουσία της Ορθόδοξης Εκκλησίας πηγάζει από τα επί μέρους τοπικά Πατριαρχεία. Ο Πατριάρχης της Κωνσταντινουπόλεως θεωρείται ο πρώτος μεταξύ ίσων· δεν έχει δικαιοδοσία επί των άλλων Πατριαρχών.

Η Ορθόδοξη θρησκεία είναι, επίσης, διαφορετική από αυτή των Διαμαρτυρομένων, Προτεσταντών, παρ' όλη την κοινή απουσία μιας Παπικής εξουσίας, αρχής. *«Μια μεγάλη διαφορά στην Ορθόδοξη Εκκλησία είναι ότι είναι πολύ τελετουργική, λειτουργική»* είπε ο Ρόσινγκ. *«Έχει πολλά τυπικά, εικονίσματα, κεριά, λιτανείες. Ο Προτεσταντισμός τείνει να είναι πιο διανοητικός με λιγότερο τελετουργικό. Και, επίσης, οι Διαμαρτυρόμενοι Προτεστάντες δεν έχουν άγαμους μοναχούς, κληρικούς».*

Η Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία, μερικές φορές γνωστή και ως Ανατολική Ορθόδοξη Εκκλησία, έχει τις καταβολές της στο διαμελισμό της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας. Τον 4^ο αιώνα, ο Αυτοκράτορας Κωνσταντίνος κήρυξε την ανατολική πόλη της Κωνσταντινουπόλεως ως τη νέα πρωτεύουσα της Ρώμης. Τοιουτοτρόπως άρχισε μια βαθμιαία αποστασιοποίηση μεταξύ του ανατολικού ημίσεως και του δυτικού ημίσεως της αυτοκρατορίας.

Καθώς το Λατινόφωνο Δυτικό ήμισυ και το Ελληνόφωνο Ανατολικό ήμισυ διαχωρίστηκαν, οι θεολογικές διαμάχες καθώς και διαμάχες εξουσίας μέσα στους κόλπους της Εκκλησίας είχαν ως αποκορύφωμα το Μεγάλο Σχίσμα, με το οποίο οι θρησκευτικοί ηγέτες των Ανατολικών και Δυτικών περιοχών αφόρισαν αλλήλους. Χωρίστηκαν σε Δυτική Λατινική Εκκλησία – τώρα οι Ρωμαιο-καθολικοί – και την Ανατολική Ελληνική Εκκλησία, τώρα γνωστή ως Ορθόδοξη Εκκλησία.

Η λέξη *Ορθόδοξος* είναι Ελληνική και σημαίνει *«ορθή, σωστή πίστη»*, και αναφέρεται στην άποψη της Ορθόδοξης Εκκλησίας ότι αυτή κατέχει απαρέγκλιτα το αρχέγονο και ορθό τυπικό και τελετουργικό του Χριστιανισμού. Όντως οι Έλληνες Ορθόδοξοι αποκαλούν τους εαυτούς τους Ρωμαιο-Ορθοδόξους· όμως οι Λατίνοι τους απεκάλεσαν Έλληνες Ορθοδόξους και «έμεινε» το όνομα.

Σήμερα υπάρχουν περίπου 40.000 γηγενείς Ορθόδοξοι Χριστιανοί στο Ισραήλ και

στα Παλαιστινιακά εδάφη. Οι περισσότεροι είναι Παλαιστίνιοι Άραβες εκτός από ένα μικρό αριθμό Ελλήνων κληρικών, οι οποίοι ηγούνται αυτών.

ΠΕΡΙΦΡΟΥΡΗΣΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΩΝ

Περίπου 120 μοναχοί ζουν και προσεύχονται σε ένα ωραίο μοναστήρι στην Παλαιά Πόλη της Ιερουσαλήμ, το οποίο λειτουργεί και ως έδρα του Πατριαρχείου. Αυτοί οι άγαμοι μοναχοί είναι, στην πλειονότητά τους, Έλληνες και συγκροτούν τον πυρήνα του κλήρου της Εκκλησίας.

Οι μοναχοί διάγουν μια ζωή προσευχής και μελέτης (*δες την παρακείμενη εξιστόρηση*), και συμπεριλαμβάνουν ποιμαντικό έργο στις υποχρεώσεις τους, καθώς και συντήρηση και προσκύνηση των ιερών προσκυνημάτων της Εκκλησίας.

Ένα Διοικητικό Συμβούλιο από 18 επισκόπους, αποκαλούμενο *Ιερά Σύνοδος*, διοικεί την Αδελφότητα των μοναχών και την Εκκλησία, και είναι υπεύθυνη για την εκλογή του Πατριάρχη. Αυτή εξέλεξε την Α.Θ.Μ. κ.κ. Θεόφιλο ΙΙΙ, *Πατριάρχη* της Ιερουσαλήμ το 2005.

«Ένα κύριο λειτούργημα του Πατριαρχείου είναι να φροντίζει τα ιερά προσκυνήματα», είπε ο Πατριάρχης Θεόφιλος. *«Φυλάσσουμε και διατηρούμε τα Πανάγια προσκυνήματα, έτσι ώστε νά είναι προσβάσιμα στον οποιονδήποτε χωρίς διακρίσεις»*.

Ίσως το πιο ιερό μέρος, το οποίο ανήκει στη δικαιοδοσία της Εκκλησίας, είναι ο Ναός του Παναγίου Τάφου. Η Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία είναι κύριος κάτοχος της γης, επί της οποίας είναι χτισμένος ο Ναός, αν και η διαχείριση / διοίκηση είναι διαιρεμένη, διαμοιρασμένη μεταξύ των έξι (6) Χριστιανικών δογμάτων: των Ελλήνων Ορθοδόξων, των Καθολικών, των Αρμενίων Ορθοδόξων, των Σύρων Ορθοδόξων, των Κοπτών Αιγυπτίων και των Αιθιοπών.

Σύμφωνα με τους Έλληνες Ορθοδόξους, ο Ιησούς είναι Υιός του Θεού, έχει την θεία μαζί με την ανθρώπινη φύση και είναι τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος. Οι Έλληνες Ορθόδοξοι πιστεύουν στα τρία πρόσωπα του Θεού, το «*τρисυπόστατον*», τον Πατέρα, τον Υιό, και το Άγιο Πνεύμα. Οι Ορθόδοξες λειτουργίες έχουν τις απαρχές τους στην πρώιμη Αποστολική Εκκλησία, και την Παλαιά Διαθήκη. Λιβάνι, κεριά και λυχνάρια ελαίου χρησιμοποιούνται στις λειτουργίες, όπως χρησιμοποιούνταν και στους καιρούς της περιόδου της Παλαιάς Διαθήκης. Βυζαντινές ψαλμωδίες και ύμνοι ψάλλονται στις λειτουργίες των Ελλήνων Ορθοδόξων. Δεν χρησιμοποιούνται όργανα κατά τη διάρκεια των λειτουργιών και των ύμνων· μόνο ψάλλουν.

Οι μοναχοί της Εκκλησίας προσεύχονται για τέσσερεις ή πέντε ώρες κάθε μέρα.

Τα ενδύματα των ιερέων είναι περίτεχνα, λεπτοδουλεμένα. Τα σχέδιά τους προέρχονται από την Παλαιά Διαθήκη.

ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΕΝΟΣ ΜΟΝΑΧΟΥ

(Από τον Αρχιμανδρίτη π. Ισίδωρο).

6:00 πμ — Εγερτήριο. Πρωϊνές προσευχές

- 8:00 πμ – Εργασία στο Γραφείο. Διοικητικά καθήκοντα, ποιμαντικές και κοινοτικές ευθύνες, συντήρηση και φροντίδα των ιερών τόπων.
- 2:00 μμ – «Εσπερινός» / Εσπερινή Ακολουθία.
- 4:00 μμ – Ανάπαυση.
- 6:00 μμ – Νυκτερινές Προσευχές.
- 7:00 μμ – Ανάπαυση. *«Πηγαίνουμε στα δωμάτια μας, μελετούμε, διαβάζουμε ένα βιβλίο, διασκεδάζουμε ψυχαγωγούμαστε, μιλούμε για τον Θεό».*

Αν και η Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία τείνει να έχει καλές σχέσεις με τα άλλα Χριστιανικά δόγματα, εν τούτοις το προσκύνημα τούτο έχει μία ιστορία εντάσεων, οι οποίες «αναζωπυρώνονται» κατά διαστήματα.

Το 1853, ο Σουλτάνος της εποχής εξέδωσε ένα διάταγμα του status quo για τον Πανάγιο Τάφο, με το οποίο απαιτούσε ότι όλα τα έξι δόγματα θα έπρεπε να συμφωνούν για οποιεσδήποτε δομικές αλλαγές στην Εκκλησία του Παναγίου Τάφου. Αυτή η αμφίδρομη και περιπεπλεγμένη δέσμευση έφερε τις ενδιαφερόμενες πλευρές σε μεγάλο αδιέξοδο, εξ αιτίας του οποίου δεν μπορούν να συμφωνήσουν σε οποιεσδήποτε αλλαγές, συμπεριλαμβανομένων και των πολύ σημαντικών, όπως π.χ. της κατασκευής μιας εξόδου κινδύνου σε περίπτωση πυρκαϊάς, η οποία θα συμπλήρωνε τη μοναδική είσοδο – έξοδο του Ναού της Αναστάσεως.

Το σύμβολο του τέλματος του status quo, στο οποίο έχει περιέλθει ο Πανάγιος Τάφος είναι η περίφημη «ανεμόσκαλα», η οποία είχε τοποθετηθεί πάνω σε έναν τοίχο περί το 1800 και έκτοτε έχει παραμείνει ως έχει, διότι κανείς από τους εμπλεκομένους φορείς δεν έχει την αρμοδιότητα να την αποσύρει.

Ακόμη και πολύ ελαφρές δομικές αλλαγές έχουν υποκινήσει βία μεταξύ των κληρικών. Όταν ένας Κόπτης μοναχός προσπάθησε, το 2002, να μετακινήσει μία καρέκλα στη σκιά, προκάλεσε μια διαμάχη με τους Αιθίοπες, οι οποίοι απέρριψαν τη δικαιοδοσία του επί της περιοχής. Όμως, τέτοια συμβάντα είναι σχετικά σπάνια και, η από κοινού διοίκηση της Εκκλησίας γενικά πορεύεται «καλή τῇ πίστει».

Η Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία έχει το μεγαλύτερο μέρος της ευθύνης για τον Πανάγιο Τάφο και έχει στην κατοχή της διάφορα ιερά σκηνώματα μεταξύ των θησαυρών της εκεί. Μέσα σε γυάλινη λειψανοθήκη μπορεί κάποιος να δει αυτό που λέγεται ότι είναι μέρος του κρανίου του Αγίου Ιωάννου του Βαπτιστού, και το χέρι της Αγίας Μαρίας Μαгдаληνής.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΛΗΡΙΚΟΙ, ΑΡΑΒΕΣ ΛΑΙΚΟΙ

Πέρα από την αφοσίωση της Εκκλησίας ως προς τη διατήρηση και φροντίδα των Ιερών Τόπων, ο Πατριάρχης Θεόφιλος είπε ότι η ευθύνη της είναι να «φροντίζει για τις διάφορες Ορθόδοξες Χριστιανικές Κοινότητες παντού – στο Ισραήλ, στις Παλαιστινιακές περιοχές και στο Χασιμιτικό Βασίλειο της Ιορδανίας».

Έχουν γίνει όμως καταγγελίες ότι πολύς χρόνος αφιερώνεται στα Πανάγια Προσκυνήματα και ότι το ποίμνιο της Εκκλησίας αποτελεί δευτερεύουσα έγνοια και ασχολία.

«Μερικοί λένε ότι οι Καθολικοί, π.χ., κάνουν πολύ περισσότερα όσον αφορά το εκπαιδευτικό, ιατρικό και φιλανθρωπικό έργο, από ότι η Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία», είπε ο Ντάνιελ Ρόσινγκ, Εκτελεστικός Διευθυντής του Κέντρου για τις Σχέσεις Ιουδαίων – Χριστιανών. «Λένε ότι η Ορθόδοξη Εκκλησία προσδίδει περίσσεια έμφαση στους άγιους τόπους πανάγια προσκυνήματα».

Μια άλλη έγνοια, ανησυχία είναι ότι οι Άραβες λαϊκοί δεν αντιπροσωπεύονται επαρκώς στην Ιεραρχία της Εκκλησίας, η οποία αποτελείται, κατ' εξοχήν, από Έλληνες.

Ο Ραβίνος Ντεήβιντ Ρόζεν της Αμερικανικής Ιουδαϊκής Επιτροπής {American Jewish Committee – www.ajc.org/ } είπε ότι είναι ένα παλαιό πρόβλημα.

«Υπήρξε ιστορική ένταση μεταξύ της ιεραρχίας και των λαϊκών του ποιμνίου σχετικά με αυτό το θέμα, δηλαδή της αντιπροσώπευσης. Είναι το μοναδικό Χριστιανικό Δόγμα στους Αγίους Τόπους, του οποίου η ηγεσία δεν προέρχεται από τις τάξεις και τά μέλη της. Όλες οι Εκκλησίες εδώ είναι Αραβικές Εκκλησίες και η ηγεσία τους αποτελείται από Άραβες κληρικούς εκτός από αυτήν εδώ».

Ο Ρόζεν υπαινίσσεται ότι ο κλήρος παραμένει στη συντριπτική του πλειοψηφία Ελληνικός, διότι η Εκκλησία αντιλαμβάνεται την αποστολή της ως τη συνέχεια του αρχέγονου Χριστιανισμού. «Εάν ρωτήσετε την ηγεσία, ή την Εκκλησία οπουδήποτε στον κόσμο, θα σας πουν ότι είναι μια ιστορική Εκκλησία, και ότι η σπουδαιότητά της υπερβαίνει κατά πολύ την τοπική εθνική μικρή περιφέρειά της. Η παγκόσμια ακτινοβολία της είναι μέρος της ιστορικής της ταυτότητας και ευθύνης».

«Όμως, εάν ρωτήσετε την πλειονότητα των Ορθοδόξων πιστών στην περιοχή» συνέχισε ο Ραβίνος Ρόζεν, «πιστεύουν ότι ο κλήρος θα πρέπει να αντιπροσωπεύει την εθνική κοινότητα. Αυτό είναι μια διαχρονική πηγή εντάσεως για όσο διάστημα κάποιος μπορεί να θυμάται».

Ο Πατριάρχης Θεόφιλος είπε ότι αυτοί οι ισχυρισμοί είναι «καθ' όλα αναληθείς».

«Στο παρελθόν υπήρξαν προβλήματα, όμως αυτό δε σημαίνει ότι το Πατριαρχείο δεν φροντίζει το ποίμνιό του. Λαμβάνουμε πρωτοβουλίες, για να προαγάγουμε την εκπαίδευση, να κτίσουμε σχολεία».

«Ακριβώς αυτή τη στιγμή δύο μέλη της Ιεράς Συνόδου είναι Άραβες», είπε. «Είναι θέμα χρόνου».

Μια διακεκριμένη προσωπικότητα, η οποία μάχεται για τα δικαιώματα των Αράβων στην Ορθόδοξη Εκκλησία είναι ο Θεοδόσιος, αρχικά επονομαζόμενος Ατάλλα Χάννα, ο οποίος εξελέγη Αρχιεπίσκοπος το 2005. Ήταν μόλις ο δεύτερος Παλαιστίνιος ο οποίος έφερε αυτό τον βαθμό στην ιστορία της Εκκλησίας.

Αν και ο Θεοδόσιος αρνήθηκε να σχολιάσει την τρέχουσα σχέση μεταξύ των Αράβων λαϊκών του Αραβικού ποιμνίου και του Ελληνικού κλήρου, εν τούτοις, πριν από τον διορισμό του ως Αρχιεπισκόπου, ήταν μια διαβόητη προσωπικότητα στους Έλληνο – Ορθόδοξους κύκλους.

Ο Θεοδόσιος κέρδισε δημοτικότητα σε σχέση με τους Άραβες λαϊκούς από τις πύρινες στηλιτεύσεις του κατά της Ισραηλινής κατοχής, σε σημείο που το 2002

συνελήφθη και κρατήθηκε για βραχύ χρονικό διάστημα από τις Ισραηλινές αρχές με την υποψία της «υποκινήσεως» και δεσμών με τρομοκρατικές οργανώσεις.

Ο κλήρος ήταν δυσαρεστημένος με τη στάση του Θεοδοσίου, λόγω της στάσεώς τους ανέκαθεν να διατηρούν καλές σχέσεις με τις κυβερνητικές αρχές. «*Η θέση και η στάση μας εδώ ήταν πάντα να συνεισφέρουμε, όσο μπορούμε, στην ειρήνη, αμοιβαία συνύπαρξη και ανεκτικότητα*», είπε ο Πατριάρχης Θεόφιλος.

Όμως παρ' όλες τις μέγιστες προσπάθειες να παραμείνει ουδέτερη, η Εκκλησία ενεπληρώθη μερικές φορές, στη δίνη.

Η πιο πρόσφατη κρίση ήταν για τη γη.

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΓΗΣ

Η Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία είναι ο μεγαλύτερος ιδιοκτήτης γης στην Παλιά Πόλη της Ιερουσαλήμ. Της ανήκει το μέγιστο μέρος της γης από την Πύλη του Δαβίδ μέχρι κάτω στο δρόμο, στον οποίο κείται το Ελληνικό Πατριαρχείο, και όλο το δρόμο μέχρι τον Πανάγιο Τάφο.

Πέρα της ιδιοκτησίας της γης, επί της οποίας κείνται πολλοί ιεροί τόποι, η Εκκλησία συγκαταλέγει μεταξύ των ακινήτων, που της ανήκουν, τη γη επί της οποίας ευρίσκεται η κατοικία του Πρωθυπουργού, και τη γη επί της οποίας ευρίσκεται το Ισραηλινό Κοινοβούλιο-Κνέσετ. Ο όρος “Κνέσετ” προέρχεται από το αρχαίο εβραϊκό (כנסת) «Μεγάλη Συνέλευση» ή «Μεγάλη Συναγωγή» η οποία, σύμφωνα με την Ιουδαϊκή παράδοση, ήταν μια συνάθροιση 120 ατόμων, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονταν νομοδιδάσκαλοι, σοφοί, και προφήτες, στην περίοδο από το τέλος των Βιβλικών προφητών έως την περίοδο της δημιουργίας του Ραβινικού Ιουδαϊσμού.

Η γη ανήκει στην Εκκλησία από τους αρχαίους χρόνους. Ο Πατριάρχης Θεόφιλος εξήγησε ότι η Εκκλησία «δεν είναι μόνο κληρονόμος μιας μεγάλης πνευματικής κληρονομιάς, αλλά και μιας φυσικής, δημοσιονομικής εμπράγματης αξίας κληρονομιάς».

Μετά την Μουσουλμανική κατάκτηση της Αγίας Γης, ο τότε Πατριάρχης Σωφρόνιος παρέμεινε ο εθνικός και θρησκευτικός ηγέτης των Χριστιανών εκεί. Η Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία κληρονόμησε τις Εκκλησίες, τις Βασιλικές και τις παρακείμενες εκτάσεις γης, οι οποίες ανήκαν στους κατακτηθέντες Βυζαντινούς. Κατά το διάβα της ιστορίας της, η Εκκλησία απέκτησε ακόμη περισσότερη γη.

Όταν και οι Ισραηλινοί και οι Παλαιστίνιοι προσδίδουν τέτοια υψηλή αξία στην Ιερουσαλήμ, η μεγάλης εκτάσεως ιδιοκτησία γης της Εκκλησίας τη θέτει σε πολύ «λεπτή» θέση.

Η ΚΡΙΣΗ

Το 2005, ο τότε Πατριάρχης Ειρηναίος πυροδότησε σκάνδαλο και ξεσήκωσε κατακραυγή μέσα στους κόλπους της Εκκλησίας μετά από, όπως αναφέρθηκε, την πώληση μέρους της γης της σε έναν όμιλο Ισραηλινών επενδυτών.

Ο κλήρος εξαγριώθηκε με το ότι ο Πατριάρχης πούλησε γη ανήκουσα στην Εκκλησία, και περισσότερο εξαγριώθηκαν οι Άραβες λαϊκοί, διότι αισθάνθηκαν

ότι πουλήθηκε **η δική τους** γη στους Ισραηλινούς. Σε απάντηση, η Ιερά Σύνοδος καθαίρεσε από το αξίωμά του τον Πατριάρχη Ειρηναίο, και εξέλεξε ως νέο Πατριάρχη τον Θεόφιλο ΙΙΙ.

Αυτό το γεγονός αποτέλεσε την αρχή ενός δυσκόλου δύο ετών διαστήματος για την Εκκλησία. Πέρα από την αντιπαράθεση μέσα στους κόλπους της Εκκλησίας, εξωτερικά προβλήματα βγήκαν, επίσης, στην επιφάνεια.

Η Ισραηλινή κυβέρνηση αρνήθηκε να αναγνωρίσει την έκπτωση του Ειρηναίου, αναφέροντας ότι υπάρχει ανάγκη κυβερνητικής εγκρίσεως για την πράξη. Με την ίδια λογική, αρνήθηκε να αναγνωρίσει τον Πατριάρχη Θεόφιλο ως τον διάδοχο του Ειρηναίου. Μερικές αιτιάσεις αναφέρουν ότι πρόσωπα στην κυβέρνηση του Ισραήλ εμπόδισαν την αναγνώριση του Πατριάρχη, για να κερδίσουν πολύτιμες ιδιοκτησίες της Εκκλησίας.

Καθώς ο Πατριάρχης Θεόφιλος εργαζόταν για να αποκαταστήσει την ηρεμία, η οποία επικρατούσε πριν τα συμβάντα αυτά, στην Εκκλησία προκλήθηκε ένα κυβερνητικό πάγωμα των Τραπεζικών λογαριασμών του Πατριαρχείου, τα χρηματικά ποσά των οποίων ήταν αναγκαία για τη συντήρηση και φροντίδα των αγίων τόπων και του σχολικού συστήματος του Πατριαρχείου.

Τον επόμενο χρόνο, η Ισραηλινή κυβέρνηση αρνήθηκε να ανανεώσει θεωρήσεις εισόδου [visas] για πολλούς από τους Έλληνες κληρικούς, κάτι το οποίο θα τους εξανάγκαζε να εγκαταλείψουν το Ισραήλ.

Ακόμη και η κυβέρνηση της Ιορδανίας, της οποίας οι Χριστιανοί εμπίπτουν στη δικαιοδοσία και εξουσία του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων, για κάποιο χρονικό διάστημα αρνείτο, επίσης, να αναγνωρίσει τον Θεόφιλο.

Όμως ο Θεόφιλος «πέρασε την μπόρα», ασκώντας έφεση στο Ανώτατο Δικαστήριο του Ισραήλ για την αναγνώρισή του. Κέρδισε τη μάχη του το 2007 και επιβεβαίωσε τον ρόλο Του από τις κυβερνήσεις του Ισραήλ και της Ιορδανίας.

Ερωτώμενος πώς ανταπεξήλθε στην κρίση, ο Πατριάρχης Θεόφιλος είπε ότι το έπραξε «με προσευχή και με υπομονή. Με σύνεση, με επιμονή, και με σθεναρότητα. Εγώ ο ίδιος γνώριζα από πού πήγαζε το πρόβλημα, περί τίνος επρόκειτο. Γνώριζα ότι όλα τα προβλήματα εκφύονταν, όχι από την ίδια την κυβέρνηση, αλλά από μερικά πρόσωπα-κλειδιά, τα οποία είχαν κατοχυρωμένα συμφέροντα». Ο Θεόφιλος αρνήθηκε να κατονομάσει συγκεκριμένα άτομα.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Έχοντας ανταπεξέλθει σε αυτήν την πρόσφατη κρίση, διάφορες εικασίες εγείρονται ως προς τις προκλήσεις, τις οποίες η Εκκλησία θα αντιμετωπίσει στο μέλλον. Ο Ραββίνος Ρόζεν διαβλέπει ότι η διαφοροποιούμενη εθνική σύνθεση του ποιμνίου θα λειτουργήσει ως ελατήριο για μελλοντική αλλαγή.

«Ένα συναρπαστικό ζήτημα σχετικό με την Ορθόδοξη Εκκλησία αποτελεί η μεταβολή της χριστιανικής παρουσίας κατά τα τελευταία 20 έτη», είπε ο Ραββίνος Ρόζεν, αναφερόμενος στη μαζική μετανάστευση από την Ρωσία και άλλα πρώην Σοβιετικά κράτη.

Με βάση τον Ισραηλινό Νόμο της Επιστροφής, οποιοδήποτε άτομο με έναν /μια

τουλάχιστον Εβραίο παππού ή Εβραία γιαγιά έχει δικαίωμα να κάνει «αλιγιά» κυριολεκτικά: «άνοδο» / μετανάστευση Εβραίου-ας στη Γη του Ισραήλ, να μεταναστεύσει δηλαδή στο Ισραήλ. Αυτό έφερε ως αποτέλεσμα πολλούς Ρώσους μετανάστες, οι οποίοι μπορεί να έχουν κάποιον Εβραίο παππού ή/και Εβραία γιαγιά, όμως ασκούνται θρησκευτικά ως Χριστιανοί Ορθόδοξοι. Εκτιμήσεις ως προς τον αριθμό αυτών των μεταναστών διαφέρουν, όμως ο Πατριάρχης Θεόφιλος λέει ότι μπορεί ο αριθμός τους να πλησιάζει και τις 50.000, ο οποίος είναι μεγαλύτερος από τον γηγενή Ορθόδοξο Αραβικό πληθυσμό.

Ο Πατριάρχης Θεόφιλος αναγνώρισε τη νέα κατάσταση, όμως δεν ανησυχεί. «Τουναντίον», είπε, «αυτό είναι κάτι το οποίο επαναλαμβάνεται από 70 και 100 χρόνια πριν. Είχαμε μια μεγάλη εισροή προσκυνητών. Είμαστε πολύ χαρούμενοι για την μετανάστευση. Άνθρωποι επιστρέφουν από τις πρώην Σοβιετικές δημοκρατίες, κουμουνιστικές χώρες. Αισθάνονται σαν το σπίτι τους, διότι το Πατριαρχείο τους αντιπροσωπεύει όλους». «Εάν η ιστορία προσφέρει σ' εμάς κάποια καθοδήγηση, η Ορθόδοξη Εκκλησία θα καλωσορίσει αυτούς τους νέους μετανάστες και θα συνεχίσει να χαράσσει το δρόμο της, όπως έκανε από τις πρώτες μέρες της απαρχής του Χριστιανισμού».

Το άρθρο αυτό, το οποίο συμπεριλαμβάνει την εν λόγω συνέντευξη, δημοσιεύθηκε από την εφημερίδα Jerusalem Post / Χριστιανική Έκδοση, τον Ιούλιο του 2010. Ο συντάκτης του άρθρου είναι ο κ. Don. Preminger.

ngg_shortcode_0_placeholder

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΣΤΟΝ “ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΤΥΠΟ”

Άποσπάσματα συνέντευξης του Πατριάρχη Ίεροσολύμων Θεόφιλου Γ' στη Νάνσια Κωσταρά για τον «Ελεύθερο Τύπο»

.

-Μακαριώτατε, ποιές είναι οι σχέσεις Πατριαρχείου και Ίσραήλ;

“Είναι άριστες μέ τό κράτος του Ίσραήλ, όπως άριστες είναι και μέ τίς άλλες κυβερνήσεις, τό βασίλειο της Ίορδανίας και την Παλαιστινιακή Αρχή.”

-Παρ' όλα αυτά, άργησε παρά πολύ ή αναγνώρισή σας από τό κράτος του Ίσραήλ. Γνωρίζετε τούς λόγους;

“Νομίζω ότι αυτό πλέον θεωρείται λήξαν. Δέν αναζήτησα τούς λόγους γιατί, παρά τή σχετική καθυστέρηση, έντούτοις οι Ίσραηλινοί κινήθηκαν έν τέλει μέσα σέ λογικό χρονικό πλαίσιο.”

-Εἶναι πολλοί αὐτοί πού πιστεύουν ὅτι τὰ ἑλληνικά προσκυνήματα κινδυνεύουν ἀπὸ κάποιους...

“Ἡ Ἱερουσαλήμ ἔχει ἕναν παγκόσμιο χαρακτήρα καί ὑπάρχει ἕνα καθεστῶς προσκυνηματικό, τό ὁποῖο ἔχει κατοχυρωθεῖ, διασφαλιστεῖ, ἐνῶ ὑποστηρίζεται ἀπὸ διεθνεῖς συνθήκες. Ὅλα τὰ ἐμπλεκόμενα-ἐνδιαφερόμενα κράτη ἔχουν ἀναλάβει τήν εὐθύνη τῆς προστασίας τῶν προσκυνημάτων καί τῆς ἐλεύθερης διακίνησης τῶν προσκυνητῶν, ἀλλά καί τήν ἐγγύηση τῆς ἐλευθέρως ἐκφράσεως τῆς λατρείας τῶν πιστῶν. Ἔχουν τήν ὑποχρέωση τῆς τήρησης αὐτῶν τῶν κανόνων, πράγμα πού διασφαλίζει καί τὰ κεκτημένα τῶν ἐμπλεκόμενων κρατῶν.”

– Μέ ποιόν τρόπο στηρίζει ἡ ἑλληνική Πολιτεία τό Πατριαρχεῖο καί σέ ποιό βαθμό;

“Ἡ ἑλληνική Πολιτεία ἦτο, εἶναι καί θά παραμείνει ἀρωγός εἰς τό ἔργον τοῦ Πατριαρχείου καί δέν πρέπει νά λησμονοῦμε ὅτι τό ἑλληνικό κράτος εἶναι ἡ προστάτις δύναμις τῶν ὀρθόδοξων Ρωμιῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς.”

-Μέ τόν πρωθυπουργό τῆς χώρας, Γιώργο Παπανδρέου, ἔχετε συναντηθεῖ προκειμένου νά συζητήσετε τὰ ζητήματα ποῦ ἀπασχολοῦν τό Πατριαρχεῖο;

“Ἐπανειλημμένως! Μάλιστα, πρόσφατα συναντηθήκαμε στό Συνέδριο τῆς Φατάχ, πού ἔλαβε χώρα εἰς τή Βηθλεέμ, καθὼς καί σέ ἄλλες ἐπισκέψεις του, ἐδῶ στό Πατριαρχεῖο. Εἶναι γνωστό τό ἐνδιαφέρον του. Τήν τελευταία φορὰ πού ἐμεῖς ἐπισκεφθήκαμε τήν Ἑλλάδα, συναντηθήκαμε μέ τόν ὑφυπουργό κ. Κουβέλη καί μπορῶ νά πῶ ὅτι ἦταν μία πολύ ἐποικοδομητική ἀπό πάσης πλευρᾶς συνάντηση. Ἀποφασίσαμε ἀπὸ κοινοῦ νά ἐπεκτείνουμε αὐτὴ τὴ συνεργασία”

-Ὅμως, πέραν τοῦ πολιτικοῦ ἐνδιαφέροντος ἀπὸ πλευρᾶς Πολιτείας, ὑπάρχει καί οἰκονομική ἐνίσχυση καί σέ ποιό βαθμό;

“Κοιτάξτε, τὴ συντήρηση τῶν προσκυνημάτων, καθὼς καί τό ἀναστηλωτικό ἔργο ἐξ ὁλοκλήρου τὰ ἔχει ἀναλάβει ἡ ἑλληνική κυβέρνηση. Ὅταν, γιὰ παράδειγμα, εἴχαμε τὴ μεγάλη κρίση στό Πατριαρχεῖο καί ἀντιμετωπίσαμε τό πρόβλημα τῆς γῆς, δηλαδή τοῦ οἰκοπέδου στὴν περιοχή τοῦ Ἀπωτόλ, ἡ τότε ὑπουργός Ἐξωτερικῶν, κ. Ντόρα Μπακογιάννη, ἐνέκρινε ἀμέσως τό ποσό τῶν πέντε ἑκατομμυρίων εὐρώ, πού μαζί μέ τό ποσό τῶν τεσσεράμισι ἑκατομμυρίων πού εἴχαμε ἐξασφαλίσει ἐπέτρεψαν νά πληρώσουμε τό χρέος καί ἔτσι νά ἐπανέλθει ἡ ἰδιοκτησία τοῦ οἰκοπέδου, δηλαδή τοῦ προσκυνηματικοῦ αὐτοῦ χώρου, καί πάλι στὴν κυριαρχία τοῦ Πατριαρχείου.”

-Οἱ σχέσεις σας μέ τόν Πατριάρχη Βαρθολομαῖο;

“Δέν μιλάμε γιὰ σχέσεις... Τό Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων καί Κωνσταντινουπόλεως εἶναι «ἕνα σῶμα, μία σάρκα». Εἴμαστε ἕνα καί τό αὐτό πνεῦμα.”

-Μακαριώτατε, πώς βλέπει ή ρωσική Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τό γεγονόςός ὅτι ή ἑλληνική, ἄν καί ἀριθμητικά πολύ λιγότερη καί οἰκονομικῶς ἀρκετά ἀσθενέστερη, συνεχίζει νά ἡγεῖται τοῦ μεγαλυτέρου πνευματικοῦ κέντρου ὅλου τοῦ κόσμου, δηλαδή τοῦ Πατριαρχείου;

“Εἶναι φυσικό καί ἐπόμενο μία ζωντανή Ἐκκλησία, ὅπως ή ρωσική Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, νά θέλει νά διαδραματίσει ἕναν ἰδιαίτερα ξεχωριστό ρόλο. Ἐντούτοις, θά πρέπει νά λάβουμε ὑπ’ ὄψιν μας ὅτι ή Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία εἶναι ἐνιαία καί δέν λειτουργεῖ κατά κανόνα μέ κοσμικά κριτήρια, ἀριθμητικά ἢ ποσοτικά.”

-Ποιός εἶναι ὁ ρόλος τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας ὡς πρός τά προσκυνήματα;

“Ἡ Ρωσική Ἐκκλησία ἀναγνωρίζει τό γεγονόςός ὅτι τά Πατριαρχεῖα τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, καί εἰδικότερα τό Πατριαρχεῖο τῶν Ἱεροσολύμων, συνέβαλαν τά μέγιστα στό νά κατοχυρωθεῖ καί νά ἐμπεδωθεῖ ή ὀρθόδοξος πίστη στό ρωσικό λαό. Ἀναγνωρίζει, δέ, τό γεγονόςός ὅτι οἱ Πατριάρχες τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, ξεκινώντας ἀπό τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο ἀλλά καί τ’ ἄλλα Πατριαρχεῖα, γιά ἕνα μεγάλο χρονικό διάστημα ὑπῆρξαν οἱ πνευματικοί χειραγωγοί τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ.”

-Ποιοί εἶναι οἱ οἰκονομικοί πόροι τοῦ Πατριαρχείου;

“Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἀντιμετωπίζουμε οἰκονομικά προβλήματα. Τό Πατριαρχεῖο ἔχει πόρους ἀπό τά διάφορα ἀκίνητα ἐντός κι ἐκτός Ἱεροσολύμων. Οἱ περισσότεροι πόροι ὅμως προέρχονται ἀπό φιλανθρωπίες. Στό Πατριαρχεῖο δέν ἐπιτρέπεται νά μπεῖ ὁ ἐπιχειρηματικός παράγοντας. Γι’ αὐτό, ἄν καί τό Πατριαρχεῖο ἔχει μεγάλη ἀκίνητη περιουσία, ή θέση τοῦ εἶναι τόσο μεγάλη καί εὐαίσθητη πού δέν μπορεῖ νά προβεῖ σέ ἀνάλογες ἐπενδύσεις. Τό Πατριαρχεῖο εἶναι κάτοχος μίας μεγάλης φυσικῆς κληρονομιάς, ή ὁποία ὅμως, κυρίως ἐντός τῶν Ἱεροσολύμων, εἶναι στρατηγικῆς σημασίας ἀπό ἀπόψεως καθαρά πολιτικῆς.”

-Νά τό ἐρμηνεύσω ὅτι γιά κάθε ἴχνος γῆς πού χάνεται ἀποδυναμώνεται καί ή ἑλληνική κυριαρχία στήν περιοχή;

-Σχετικά μέ αὐτό πού μόλις εἶπατε, εἶναι κάτι γιά τό ὁποῖο ἐμεῖς διαφοροποιοῦμε τή θέση μας ἀπό τίς ἄλλες Ἐκκλησίες ἐδῶ. Ἡ περιουσία τοῦ Πατριαρχείου εἶναι δική του, δέν εἶναι κρατική περιουσία. Αὐτό σημαίνει ὅτι ή Ἑλλάδα οὐδέποτε εἶχε διεκδικήσεις ἀπό τήν περιουσία του, οὔτε θεώρησε τίς γαῖες τοῦ ὡς δική του κρατική περιουσία, ἐν ἀντιθέσει πρός τό Βατικανό καί τή Ρωσική Ἐκκλησία ὅπου οἱ γαῖες τοῦ Βατικανοῦ εἶναι γαῖες δικές του καί δέν ἀνήκουν κάν στήν τοπική Ἐκκλησία. Τό ἴδιο συμβαίνει καί μέ τούς Ρώσους. Ὡς γνωστόν, ἔχουν καί αὐτοί δική τους γῆ εἰς τόν χῶρον τῶν Ἱεροσολύμων, μόνο πού ή γῆ αὐτή εἶναι κρατική περιουσία καί ἐπίσης ή τοπική Ἐκκλησία δέν ἔχει κανένα δικαίωμα ἐπ’ αὐτῶν.”

-Ἀναφερόμενοι στό Πατριαρχεῖο, πώς γίνεται νά μιᾶμε γιά τό μεγαλύτερο

πνευματικό κέντρο του κόσμου την ίδια ώρα που η περίφημη Θεολογική Σχολή του παραμένει κλειστή;

“Η Θεολογική Σχολή του Σταυροῦ, πού στεγαζόταν στή Μονή τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, δέν λειτουργεῖ κυρίως λόγω τῶν πολιτικῶν καταστάσεων (γνωρίζετε ὅτι βρίσκεται στή Δυτική Ἱερουσαλήμ, ἡ ὁποία μέχρι τό 1967 ἦτο χωρισμένη), ἀλλά καί οἰκονομικῶν λόγων.”

-Δέν εἶναι ἀδικοιολόγητο νά μένει ἀνεκμετάλλευτη μία τόσο μεγάλη πνευματική περιουσία; Θά θέλατε ἐπί τῶν ἡμερῶν σας νά ἐπαναλειτουργήσει;

“Βεβαίως! Ἔχουν γίνει καί προηγουμένως προσπάθειες ἀπό τόν Μακαριστό Πατριάρχη Βενέδικτο. Ἡ ἐπιθυμία ὑπάρχει, ὅπως καί διατάγματα κυβερνητικά ἀπό τήν ἐλληνική Πολιτεία. Ὅμως, οἱ πολιτικές ἐξελίξεις δέν βοήθησαν νά εὐοδωθεῖ αὕτη ἡ προσπάθεια. Αὕτη τή στιγμή ὅμως, καί ἐγώ προσωπικά μέ τήν ἔγκριση τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, ἔχουμε ἀναλάβει τήν πρωτοβουλία γιά νά ἐπανιδρυθεῖ καί ἐπαναλειτουργήσῃ ἡ Θεολογική Σχολή τοῦ Σταυροῦ.”

-Τελικά, τί εἶναι αὐτό πού ἐμποδίζει νά ὑλοποιηθεῖ ἡ πρωτοβουλία σας αὕτη ὅσο πῶς ἄμεσα γίνεται τώρα καί ἐπί τῶν ἡμερῶν σας;

“Οἱ λόγοι εἶναι καθαρά οἰκονομικοί. Γιατί ἀπό τίς τοπικές Ἀρχές ἐδῶ δέν ἔχουμε κανένα πρόβλημα, μάλιστα αὐτό εἶναι κάτι πού θέλουν καί τά ἀνώτατα πνευματικά ἐκπαιδευτικά ἱδρύματα τοῦ Ἰσραήλ.”

-Μέ τί ἔλλειμμα παραλάβετε τά ταμεῖα μετά τόν Εἰρηναῖο;

“Υπάρχει μία κινεζική παροιμία ποῦ λέει: «Γιατί νά ὑβρίζεις τό σκότος; Ἄναψε ἕνα κερί».

-Ὁ νοῶν νοεῖτω... Ἔχουν ἀρχίσει νά ξεπερνιοῦνται τά οἰκονομικά προβλήματα;

“Δόξα τῷ Θεῷ, τά πράγματα ὁλοένα καί βελτιώνονται.”

-Τί ἄλλα προβλήματα ἀντιμετωπίζει τό Πατριαρχεῖο τά ὁποία θά ἔπρεπε νά γνωρίζουμε ἐμεῖς στήν Ἑλλάδα καί ἀπό ποιούς θά ἐπιθυμούσατε στήριξη καί τί εἶδους;

“Αὐτό πού θέλουμε ἐμεῖς εἶναι οἱ εὐλαβεῖς χριστιανοί, πού ἀγαποῦν καί προσκυνοῦν τόν Πανάγιο Τάφο, νά κάνουν τή δική τους προσφορά. Ἡ ἀνάγκη πού ἔχουμε ὅμως περισσότερο εἶναι σέ ἔμψυχο ὑλικό.”

-Γιατί ἀποφεύγουν νά ἔρχονται ἐδῶ οἱ μοναχοί;

“Ο τρόπος μέ τόν ὁποῖο τά ΜΜΕ παρουσιάζουν τά τεκταινόμενα στή Μέση Ἀνατολή δίνει τήν ἐντύπωση ὅτι ὅλα τά γεγονότα διαδραματίζονται ἐδῶ, στήν Ἱερουσαλήμ. Πράγμα τό ὁποῖο δέν ὑφίσταται σ’ αὐτές τίς διαστάσεις ὥστε νά προκαλεῖ τόσο φόβο. Ἐδῶ ἡ τοπική ἀδελφότητα ἔχει ἕνα σκοπό. Βέβαια, ὅλοι ἔρχονται καί θαυμάζουν τό ἔργο καί τήν ἀποστολή τῆς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητας, πλὴν ὅμως, ὅταν τούς προσκαλοῦμε, δυσκολεύονται νά ἀνταποκριθοῦν, διότι ὁ τρόπος διαβίωσης ἐδῶ διαφέρει ἀπ’ αὐτόν πού ἔχουν συνηθίσει νά ἔχουν, γιά παράδειγμα, στήν Ἑλλάδα.”

-Τί θέλετε νά πεῖτε; Ὅτι «ξεβολεύονται»;

“Ο Χριστός εἶπε: «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν καί ἀράτω τόν σταυρόν αὐτοῦ καί ἀκολουθήτω μοί».

-Ἄς περάσουμε ὅμως λόγῳ τῶν ἡμερῶν στό θαῦμα τοῦ Ἁγίου Φωτός. Πῶς ἐξηγεῖται;

“Τό θέμα τῆς τελετῆς τῆς ἀφῆς τοῦ Ἁγίου Φωτός παρομοιάζεται μέ τή Θεία Εὐχαριστία, ὅπου ὁ πιστός γίνεται κοινωνός τοῦ σώματος καί τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ καί ἀνάλογα μέ τήν πνευματική προετοιμασία του ἀπολαύει μίας ἄλφα ἐμπειρίας, ἡ ὁποία δέν εἶναι εὐκόλο νά ἐκφραστεῖ μέ λόγια. Ὅσον ἀφορᾷ τώρα στήν ἴδια τήν τελετή τῆς ἀφῆς τοῦ Ἁγίου Φωτός, αὐτό ἔχει νά κάνει μέ τήν ἐνέργεια τῆς δυνάμεως τῆς πίστεως.”

ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΙΣΛΑΜΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΕΙΣ ΚΑΤΑΡ

Συνέδριον διά τας σχέσεις τοῦ Ἀμερικανικοῦ καί τοῦ Ἰσλαμικοῦ κόσμου (US – Islamic World Forum) εἰς Ντόχαν –Κατάρ, ὁργανωθέν ὑπό τοῦ Brookings Institution τῇ συνεργασίᾳ τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν τοῦ Κατάρ.

Ἀπό 13^{ης} ἕως καί 15^{ης} Φεβρουαρίου 2010, ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ΄ συμμετέσχεν εἰς τό τριήμερον Συνέδριον U.S. Islamic World Forum, τό ὁποῖον ἔλαβε χώραν εἰς Ντόχαν τοῦ Κατάρ -περιοχῆς τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων- μέ στόχον τήν ἐξομάλυνσιν τῶν σχέσεων τοῦ ἀμερικανικοῦ καί ἰσλαμικοῦ κόσμου. Αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου εἶχον ὡς ἐπίκεντρον ἐν γένει τόν ἐξέχοντα ρόλον, τόν ὁποῖον δύναται νά διαδραματίσῃ ἡ θρησκεία διά τήν μείωσιν τῶν ἐκδηλώσεων τῆς βίας μεταξύ τῶν ἐθνῶν ἀνά τόν κόσμον.

Εἰς τό Συνέδριον τοῦτο ἔλαβον μέρος θρησκευτικοί ἡγέται τῶν περιοχῶν τῶν

Η.Π.Α., Εύρωπης, Μέσης Ανατολής, Αφρικής, Νοτίου Ασίας, πολιτικοί ηγέται των χωρών του Ισλάμ, εκπρόσωποι όλων των θρησκειών εις τας Η.Π.Α., είδημονες των έπιστημών Κοινωνιολογίας, Νέων Τεχνολογιών, Ψυχολογίας, Αναπτύξεως, Προστασίας του περιβάλλοντος κ.ά.

Εις τό Συνέδριοιον τουτο συμμετέσχον ή Α.Θ.Μ. ό Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ', ό Επίσκοπος τής Εκκλησίας των Αγγλικανών εις Ούάσιγκτον High Reverent John B. Chane, ό Επίσκοπος τής Εκκλησίας των Αγγλικανών εις Ιεροσόλυμα The Right Reverent Suheil Dawani, ό πρώην Επίσκοπος τής Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας τής Ούάσινγκτον Cardinal Mc Carrick, ό ραββίνος David Saperstein του Religious Action Center of Reform Judaism εις Ούάσιγκτον, ό Imam Yahya Hendi του Πανεπιστημίου του Georgetown εις Ούάσιγκτον, ό Mohammed Abdullah Mutib Al- Rumaihi, Υφυπουργός Έξωτερικών και Δημοσίων Σχέσεων του Κατάρ, ό κ. Amit Pandya, Director for Regional Voices from the Stimson Centre εις τας Η.Π.Α, ό Dr. Peter Mandaville, αναπληρωτής Καθηγητής εις τό George Mason University ΗΠΑ, και ή κ. Hilary Clinton Υπουργός Έξωτερικών των Η.Π.Α.

Εις τήν προσφώνησιν αυτού, ό Επίσκοπος τής Εκκλησίας των Αγγλικανών εις Ούάσιγκτον, κ. John Bryson Chane, έτόνισεν ότι ή ήθική άποτελεί βασικήν άρχήν εις τας τρεις μεγάλας μονοθεϊστικές θρησκείας, Ιουδαϊσμόν, Χριστιανισμόν και Ισλάμ και ότι είναι καιρός οι θρησκευτικοί ηγέται νά αποκλείσουν κάθε είδος θρησκευτικού έξτρεμισμού και νά άγωνισθοϋν, διά νά παύση ή κυριαρχία (domination) τής μιās θρησκείας έναντι τής άλλης και, κατ' επέκτασιν, του ένός έθνους έναντι του άλλου.

Ό κ. Chane παρώτρυνε τούς θρησκευτικούς ηγέτας νά άσχοληθοϋν μέ ανθρωπιστικήν βοήθειαν διά τά έθνη, τά όποια έπλήγησαν υπό του πολέμου, τής ένδείας, των φυσικών καταστροφών και του θρησκευτικού έξτρεμισμού. Εις τό πλαίσιον των διπλωματικών προσπαθειών αυτών, είπεν ό κ. Chane, πρέπει νά ένθυμηθοϋν τά δεινά των θυμάτων εις τήν λωρίδα τής Γάζης και νά έκπονήσουν στρατηγικάς διά τήν έξομάλυνσιν τής Ισραηλινό – Παλαιστινιακής διαμάχης.

Ό κ. Amit Pandya, Director for Regional Voices from the Stimson Centre εις τας Η.Π.Α. έτόνισε τόν έξέχοντα ρόλον τής παιδείας και τής ιδρύσεως σχολείων και έρευνητικών κέντρων εις τας χώρας του μουσουλμανικού κόσμου, και ώμίλησε διά τόν ρόλον των γυναικών εις τά διάφορα επίπεδα, τήν βελτίωσιν των εύκαιριών άπασχολήσεως των νέων παγκοσμίως, τόν σημαντικόν ρόλον των Μ.Κ.Ο. και του διαδικτύου διά τήν σύσφιγξιν των δεσμών μεταξύ των ανθρώπων.

Η Υπουργός Έξωτερικών των Η.Π.Α. κ. Hilary Clinton άνεφέρθη έκτενώς εις τά προβλήματα των σχέσεων μεταξύ των μουσουλμανικών χωρών και των Η.Π.Α., μέ ιδιαιτέραν μνείαν εις τό Παλαιστινιακόν ζήτημα και εις τόν θρησκευτικόν έξτρεμισμόν. Εις τά σχέδια των Η.Π.Α. έντάσσονται, ως είπεν, ή βελτίωσις των εκπαιδευτικών και οίκονομικών υποδομών εις τας μουσουλμανικάς χώρας, ή καταπολέμησις τής φτώχειας και τής πείνας, ή έδραίωσις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ως των δικαιωμάτων των γυναικών, και των οίκουμενικών άρχών, πού διέπουν τήν ζωήν των ανθρώπων, ή δέσμευσις των Η.Π.Α. διά άνοικτόν διάλογον, άμοιβαϊον σεβασμόν και άμοιβαίας ευθύνας, και ή άξία του διαδικτύου εις τόν σύγχρονον κόσμον.

Η Υπουργός Έξωτερικών των Η.Π.Α. έκαμε ιδιαιτέραν μνείαν τής θρησκευτικής

σημασίας τῶν Ἱεροσολύμων ὡς πόλεως ἱερᾶς διὰ τοὺς Ἑβραίους, τοὺς Μουσουλμάνους καὶ τοὺς Χριστιανούς, **τονίσασα τὴν διαφύλαξιν τοῦ καθεστῶτος τῆς Ἱερουσαλήμ.**

Εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ Τμήματος Θρησκευτικῶν Ἀρχηγῶν καὶ ἐκπροσώπων ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἐτόνισε τὴν στενὴν σχέσιν θρησκείας καὶ πολιτικῆς ἐντὸς τοῦ πολιτισμικοῦ πλαισίου τῶν ἰσλαμικῶν χωρῶν, ἰδιαίτερος τῶν χωρῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Ἡ εἰσήγησις αὕτη υἱοθετήθη ἀπὸ τὴν ὁλομέλειαν τοῦ τμήματος θρησκευτῶν καὶ διπλωματίας (Religion and Diplomacy). Ἡ εἰσήγησις αὕτη ἐγένετο δεκτὴ καὶ ἀπὸ τὸ Brookings Institution.

Τὴν 1^η ἡμέραν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου ἔδωσε συνέντευξιν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ' εἰς τὴν ἐφημερίδα Ἀλ-Ράϊ. Εἰς τὴν συνέντευξιν ταύτην ὁ Μακαριώτατος ἐξέφρασεν αἰσιοδοξίαν, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς Ζ' Συνελεύσεως τῆς Ντόχα, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ μίαν νέαν ἀρχὴν διὰ τὸν σχηματισμὸν ἐνὸς δυνατοῦ συνεταιρισμοῦ μέ βάσιν τὸν ἀμοιβαῖον σεβασμὸν μέ τὸν Ἰσλαμικὸν κόσμον.

Ὁ Μακαριώτατος ἐδήλωσεν εἰς τὴν συνέντευξίν του ὅτι τὸ κράτος τοῦ Κατάρ ἐξησφάλισε ὅλας τὰς συνθήκας, αἱ ὁποῖαι ἐγγυῶνται τὴν ἐπιτυχίαν τῆς Συνελεύσεως, εὐχόμενος εἰς ὅλους τοὺς συμμετέχοντας νὰ λαμβάνουν σταθερά καὶ ἀποφασιστικά βήματα δι' ἓν νέον ὄραμα, τὸ ὁποῖον θὰ διαγράψῃ τὴν σκοτεινὴν εἰκόνα τοῦ παρελθόντος.

Ἀλ-Ράϊ: Μακαριώτατε, πῶς περιγράφετε τὴν συμμετοχὴν Ὑμῶν εἰς τὴν Συνέλευσιν μεταξὺ τοῦ Ἀμερικανικοῦ καὶ τοῦ Ἰσλαμικοῦ κόσμου;

Α.Θ.Μ.: « Ἦλθομεν ἐξ Ἱεροσολύμων, ἀφοῦ ἐλάβομεν τὴν πρόσκλησιν νὰ συμμετάσχωμεν εἰς αὐτὴν τὴν σημαντικὴν Συνέλευσιν, τὴν ὁποίαν θεωροῦμεν ὡς λίαν ἀπαραίτητον δι' ὅλους τοὺς ἡγέτας τοῦ κόσμου, προκειμένου νὰ συναντηθοῦν καὶ νὰ συζητήσουν πολλὰς ὑποθέσεις, αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν αὐτοὺς καὶ θὰ ἐξαλείψουν κάθε ἀρνητικὴν εἰκόνα καὶ προκατάληψιν ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν αὐτὸν τὸν σκοπὸν, πρέπει πρῶτον νὰ γνωρίσωμεν ὁ εἷς τὸν ἄλλον, μέ τὸ νὰ πλησιάσωμεν ὁ εἷς τὸν ἄλλον καὶ νὰ πραγματοποιῶμεν συναντήσεις. Ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐκφράσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν πρὸς τὸ κράτος τοῦ Κατάρ, τὸ ὁποῖον ἔχομεν ἐπισκεφθῇ κατὰ τὸ παρελθόν πολλὰς φορές καὶ τὸ ὁποῖον εἶναι ἓν καλὸν παράδειγμα καλλιεργείας διαλόγου καὶ διαφανείας. Εἶχομεν τὴν τιμὴν νὰ συναντηθῶμεν μέ τὴν Αὐτοῦ Ὑψηλότητα, τὸν Σεῖχην Χαμάντ Μπεν Χαλίφα Ἀ-Θάνι. Εἰς τὸ κράτος τοῦ Κατάρ ὑφίσταται μία Χριστιανικὴ Κοινότης, ἡ ὁποία ἀπολαμβάνει ὅλα της τὰ δικαιώματα καὶ τὸν σεβασμὸν καὶ τοῦτο εἶναι μία καλὴ ἀπόδειξις τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀγάπης, ἡ ὁποία ἐπικρατεῖ εἰς τὴν χώραν».

Ἀλ-Ράϊ: Τί παρουσιάζετε διὰ τῆς συμμετοχῆς Ὑμῶν εἰς αὐτὴν τὴν Διάσκεψιν;

Α.Θ.Μ.: «Συμμετέσχουμεν εἰς μίαν ξεχωριστὴν Συνεδρίαν περὶ πολιτικῆς καὶ θρησκείας καὶ τοῦτο εἶναι ἓν πολὺ σπουδαῖον θέμα. Ἐλάβομεν μέρος ἐπίσης εἰς δύο ἄλλας Συνεδρίας καὶ ἐδηλώσαμεν τὴν γνώμην ἡμῶν διὰ πολλὰ θέματα. Σήμερον ἡ πολιτικὴ καὶ ἡ διπλωματία εὐρίσκονται εἰς μεγάλην ἀνάγκην διὰ πνευματικὴν οἰκοδομήν καὶ συμβουλήν».

Ἀλ-Ράϊ: Ἀκόμη καὶ εἰς τὰ θρησκευτικὰ θέματα;

Α.Θ.Μ.: «Ἀληθῶς, πρέπει νά διαχωρίσωμεν τήν θρησκείαν ἀπό τήν πολιτικήν ὡς πρὸς τὰς δραστηριότητας αὐτῶν. Οἱ κληρικοί δέν πρέπει νά μετατραποῦν εἰς πολιτικούς οὔτε τὸ ἀντίθετον. Οὐχ ἦττον ὅμως, ἡ πολιτική καὶ ἡ θρησκεία θά πρέπει νά συνεργασθοῦν. Πράγματι, ἡ πολιτιστική μας κληρονομία ἐβασίσθη εἰς τήν θρησκείαν καὶ διεμόρφωσε τὸν πολιτισμόν μας, συνεπῶς οἱ πολιτικοὶ ἔχουν ἐπηρεασθεῖ ἀπὸ τήν θρησκείαν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ θρησκεία εἶναι κάτι τὸ θετικόν καὶ ὄχι ἀρνητικόν».

Ἀλ-Ράϊ: Συμφώνως πρὸς τήν πεποίθησιν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, εἰς ποίαν ἔκτασιν τὸ Συνέδριον τοῦτο συνέβαλεν εἰς τήν κατανόησιν τῶν διαφορετικῶν γνωμῶν τῶν συμμετεχόντων εἰς αὐτό καὶ εἰς τήν γνωριμίαν μετ' αὐτῶν;

Α.Θ.Μ.: «Τοῦτο βοηθεῖ ἀποφασιστικῶς καὶ ὄχι μόνον μεταξὺ τοῦ Ἀμερικανικοῦ καὶ τοῦ Ἰσλαμικοῦ κόσμου, ἀλλὰ μεταξὺ ὅλων τῶν θρησκειῶν. Ὅπως γνωρίζετε, αἱ φιλονικεῖαι καὶ αἱ διαφοραὶ ἔχουν βαθυτάτας ρίζας εἰς τήν ἱστορίαν. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τήν Ἱερουσαλήμ, ἀπὸ τήν ὁποίαν Ἡμεῖς προερχόμεθα, εἶναι ἕνας μοναδικὸς τόπος θρησκειῶν καὶ πολιτισμῶν. Εἶναι ὁ τόπος, τὸν ὁποῖον συμμερίζονται αἱ τρεῖς θρησκεῖαι, εἶναι ἕν καλόν πρότυπον διὰ συνύπαρξιν, παρὰ τὰς λανθασμένας ἀντιλήψεις, τὰς ὁποίας οἱ ὁπαδοὶ τῆς μιᾶς θρησκείας ἔχουν διὰ τοὺς ἄλλους».

Ἀλ-Ράϊ: Ποῖα βήματα πρέπει νά ἀκολουθήσωμεν, διὰ νά ἀπομακρύνωμεν τὰς προκαταλήψεις ταύτας;

Α.Θ.Μ.: «Πιστεύω ὅτι τὸ πρῶτον βῆμα εἶναι ὁ διάλογος, ἔπειτα ὁ τρόπος ἐργασίας, διὰ νά προωθήσωμεν τήν ἐμπιστοσύνην μεταξὺ ἡμῶν. Εἵμεθα κληρικοί καὶ ζῶμεν εἰς τήν Ἱερουσαλήμ 40 χρόνια καὶ πιστεύομεν ὅτι τοῦτο ἀκριβῶς εἶναι τὸ κέντρον τοῦ προβλήματος, δηλ. ἡ ἑλλειψις ἐμπιστοσύνης μεταξὺ τῶν ἀντιπάλων παρατάξεων».

Ἀλ-Ράϊ: Μακαριώτατε, εἰς ποίας δραστηριότητας προβαίνετε, προκειμένου νά ἀναπτύξητε τήν ἐμπιστοσύνην εἰς τὰ πνεύματα τῶν ὁπαδῶν τῶν θρησκειῶν αὐτῶν;

Α.Θ.Μ.: «Βεβαίως ἡμεῖς προστατεύομεν τὰ δικαιώματα τῶν ἄλλων θρησκειῶν, σεβόμεθα αὐτάς, ζητοῦμεν τὸν σεβασμόν αὐτῶν καὶ ἐργαζόμεθα διὰ τήν διάδοσιν τῆς γνώσεως καὶ τῆς κατανοήσεως μεταξὺ ὅλων, διότι ἡ ἄγνοια εἶναι ἡ κυριωτέρα αἰτία ὅλων τῶν κακῶν παραδειγμάτων, τῶν κακῶν εἰκόνων, τῶν προκαταλήψεων ἐναντίον τῶν ἄλλων καὶ τῆς ἐλλείψεως κατανοήσεως μεταξὺ τους».

Ἀλ-Ράϊ: Δεδομένου ὅτι προέρχεσθε ἐκ τῆς Ἱερουσαλήμ, τί πιστεύετε διὰ τὰς ἀνασκαφάς, εἰς τὰς ὁποίας ἐργάζονται οἱ Ἰσραηλινοί;

Α.Θ.Μ.: «Εἰς τήν Ἱερουσαλήμ ὑπάρχουν πολλαὶ θρησκεῖαι καὶ ἡ Ἱερουσαλήμ φιλοξενεῖ ὅλας αὐτάς, ὄχι μόνον τὰς τρεῖς μεγάλας μονοθεϊστικὰς θρησκείας, ἀλλὰ καὶ ἄλλας θρησκείας ἐπίσης. Ἡ Ἱερουσαλήμ περιεγράφη ὡς «ἡ καρδιά τοῦ κόσμου» καὶ ὡς πολὺ σημαντικὴ πόλις δι' ὅλον τὸν κόσμον. Ἐπομένως, ὅταν βλέπωμεν ὅτι μία θρησκεία εἰς τήν Ἀγίαν Γῆν ἐκτίθεται εἰς βλάβην ἢ ζημίαν, ἀπαιτοῦμεν καὶ ζητοῦμεν νά γίνῃ σεβαστή. Κατὰ τήν γνώμην Ἡμῶν, ὅλοι οἱ Ἅγιοι Τόποι πρέπει νά γίνωνται σεβαστοὶ ἀπὸ τὸν κάθε ἕνα».

Ἀλ-Ράϊ: Εἰς τὸν ἐσωτερικόν τομέα, πῶς συμπεριφέρεσθε μέ τήν κατάστασιν τῶν Παλαιστινίων;

Α.Θ.Μ.: «Ἐκδίδομεν ἀνακοινώσεις καί καταδικάζομεν αὐτάς τὰς ἐνεργείας. Καί εἵμεθα ἐναντίον ὁποιασδήποτε ἐπιθέσεως εἰς βάρος τῶν θρησκείων τῶν ἄλλων. Δέν δεχόμεθα νά ἐκτίθενται εἰς κίνδυνον ὠρισμένοι θρησκεῖαι ἀπό ἄλλας θρησκείας».

Ἀλ-Ράϊ: Ποῖα εἶναι τὰ ἄλλα ἐμπόδια διά τήν ἀμοιβαίαν κατανόησιν μεταξύ τῶν Μουσουλμάνων καί τῶν Χριστιανῶν;

Α.Θ.Μ.: «Ὅπως εἴπομεν, εἶναι ἐνίοτε ἡ προκατάληψις καί αἱ ἀκρότητες ἀπό ὅλας τὰς θρησκείας. Δέν πιστεύω ὅτι ἡ θρησκεία εἶναι πηγή βίας, ἀλλά τό ἀντίθετον. Ἀλλά, μερικοί ἄνθρωποι χρησιμοποιοῦν τήν θρησκείαν, διά νά διαδίδουν ἰδιωτικές ἀτζέντας καί διαφορετικές ἰδεολογίας καί τοῦτο εἶναι ἕνα μεγάλο πρόβλημα».

Ἀλ-Ράϊ: Πῶς περιγράφετε τούς πολέμους, τούς ὁποίους διεξάγει ἡ Ἀμερική εἰς τόν κόσμον καί ἰδίως ἐναντίον τῶν Ἰσλαμικῶν χωρῶν, οἱ ὁποῖοι πόλεμοι ἀναζωογονοῦν τά αἰσθήματα μίσους μεταξύ τῶν θρησκείων;

Α.Θ.Μ.: «Ἐπιτρέψατέ μου νά σας εἴπω ὅτι ὁ καθένας γνωρίζει τήν ἀλήθειαν δι' ὃ,τι συμβαίνει καί ὁ κόσμος ἔχει γίνει σάν ἕνα μικρό χωριό ἐξ αἰτίας τῆς παγκοσμιοποιήσεως καί τῆς διεθνοῦς ἐπικοινωνίας. Καί ὁ μόνος τρόπος ἐξόδου ἀπ' αὐτάς τὰς κυρίως κρίσεις εἶναι νά κατανοήσωμεν ὁ εἷς τόν ἄλλον καί ταυτοχρόνως νά εἵμεθα ρεαλισταί. Ἡμεῖς καταδικάζομεν ὁποιοδήποτε εἶδος ἡ ὁποιανδήποτε μορφήν βίας, ἀνεξαρτήτως τῆς προελεύσεως αὐτῆς. Πρέπει ὅμως νά ἐνθυμώμεθα ὅτι εἵμεθα ἄνθρωποι καί ὅτι δέν εἵμεθα τέλειοι καί ὅτι μπορεῖ νά διαπράξωμεν λάθη, τὰ ὁποῖα δημιουργοῦν πολλά προβλήματα».

Ἀλ-Ράϊ: Συμφωνεῖτε μέ τήν περιγραφὴν τοῦ πολέμου ὡς σταυροφορίας ἐναντίον τῶν Μουσουλμάνων;

Α.Θ.Μ.: «Πρέπει νά εἴπωμεν τοῦτο, πῶς ὃ,τι συμβαίνει εἶναι ἀποτέλεσμα ἀγνοίας καί ἀπό τὰς δύο πλευράς καί ἐπειδὴ οἱ ἄνθρωποι δέν ἐνδιαφέρονται πλέον διά τὰς θρησκείας εἰς τὰς ἡμέρας μας, ὀδηγούμεθα εἰς μίαν κατάστασιν ἐλλείψεως σεβασμοῦ πρὸς τήν ἄλλην πλευράν. Τώρα, οἱ πολιτικοί καί οἱ λαμβάνοντες τὰς ἀποφάσεις εἶναι πεπεισμένοι ὅτι ἡ θρησκεία παίζει ἕναν μεγάλον ρόλον εἰς τήν κοινωνικὴν καί τήν πολιτικὴν ζωὴν, ἂν καί εἰς τό παρελθόν εἶχε παραμεληθεῖ ὁ ρόλος οὗτος αὐτῆς. Ἐπομένως, μποροῦμεν νά εἴπωμεν ὅτι ἡ θρησκεία καί ἡ πολιτικὴ εὐρίσκονται εἰς μεγάλην ἀλληλεπίδρασιν».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακαριώτατος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἐν Ντόχα – Κατάρ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Ἀρχιμανδρίτου π. Μακαρίου καί τοῦ ἐν Φχές τῆς Ἰορδανίας Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου, ἐπεσκέφθη καί παρηκολούθησε τὰς ἐργασίας τοῦ ἐν Ντόχα ἀνεγειρομένου Ναοῦ τοῦ Πατριαρχείου πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Ἰσαάκ τοῦ Σύρου καί τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου καί συνεχάρη τὸν Ἀρχιμανδρίτην π. Μακάριον διὰ τὰς καταβεβλημένας ὑπ' αὐτοῦ προσπάθειάς ἀποπερατώσεως τοῦ ἔργου τούτου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΠΑΝΑΙΤΩΛΙΚΗ» ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ.

Τόν παρελθόντα Αύγουστον, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ' ἐδέχθη τήν δημοσιογράφον τῆς τοπικῆς Ἑλλαδικῆς ἐφημερίδος «Παναιτωλική». Εἰς αὐτήν ἔδωσεν συνέντευξιν ὁ Μακαριώτατος διὰ τήν καιρίαν ἀποστολήν τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων καί τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος εἰς τήν περιοχὴν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς καί κατ' ἐπέκτασιν εἰς τήν οἰκουμένην. Ἡ συνέντευξις αὕτη ἐδημοσιεύθη τήν Πέμπτην, 8ην Ὀκτωβρίου 2009, εἰς τήν ἐφημερίδα «Παναιτωλική».

Γράφει ἡ κ. Μαρίνα Καπελάκη:

«Ὁ Μακαριώτατος μᾶς μίλησε γιά τήν ἀποστολή τοῦ Πατριαρχείου, ὑποστηρίζοντας πῶς εἶναι καθαρά θρησκευτική καί πνευματική, γιά τό φιланθρωπικό ἔργο, τίς πρῶτες δυσκολίες, πού ἐκλήθη νά ἀντιμετωπίσῃ κατὰ τήν ἀνάληψη τῶν καθηκόντων του, τήν παρουσίαν τοῦ Πατριαρχείου, τά σχολεῖα καί γιά τήν «συνύπαρξιν» μέ τούς ἀραβικό, ἐβραϊκό καί μουσουλμανικό κόσμον. Μία συνέντευξις πολὺ ἐνδιαφέρουσα, ἃν λάβωμε ὑπόψη, ὅτι ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Θεόφιλος προτιμᾷ τήν σιωπή καί ἀποφεύγει νά βρίσκεται στήν πρώτη γραμμὴ τοῦ πυρός» ...

Ἡ ροή τῆς συνομιλίας τῆς κ. Μαρίνης Καπελάκη μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου εἶχεν ὡς ἑξῆς:

κ. Μ. Καπελάκη: «Μακαριώτατε, νά σᾶς εὐχαριστήσω γιά τήν φιλοξενία! Ἐδῶ καί τέσσερα χρόνια ἔχετε ἀναλάβει τά ἡνία τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων. Ὑπὸ δύσκολες συνθῆκες καί ἡ ἀνάληψη, ἀλλά καί ἡ συνέχεια τοῦ ἔργου σας. Ποιές ἦταν οἱ πρῶτες δυσκολίες πού κληθήκατε νά ἀντιμετωπίσετε»;

Ὁ Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ': «Οἱ δυσκολίες εἶναι, ὅτι γιά πρώτη φορά στή μακραίωνα ἱστορία του τό Πατριαρχεῖο εὐρέθη ὑπὸ τρεῖς πολιτειακές δικαιοδοσίες καί ἐξουσίες, τῶν ὁποίων πολιτειακῶν καί κρατικῶν αὐτῶν δυνάμεων καί ἐξουσιῶν τά συμφέροντα εἶναι ἐκ διαμέτρου ἀντίθετα· καί αὕτη ἦταν ἡ δυσκολία τοῦ Πατριαρχείου, καί τῆς θέσεως τοῦ Πατριάρχου, διότι ξαφνικά τό Πατριαρχεῖο εὐρέθη στό ἐπίκεντρο τῶν πολιτικῶν διενέξεων, καί ὅχι τῶν τοπικῶν πολιτικῶν διενέξεων, ἀλλά διενέξεων πολιτικῶν, πού ἀφοροῦν τήν Παγκόσμια Κοινότητα»!

Μ.Κ.: «Κάθε μέρα πού ἀνατέλλει ποιά εἶναι ἡ πρώτη σκέψη πού τυραννάει τό λογισμό σας»;

Ι.Θ.Γ': «Υπάρχουν, βέβαια, οἱ λογισμοί, ἀλλά στό χῶρο τῆς Ἐκκλησίας ὅλα λαμβάνουν μίαν ἄλλη διάστασιν καί τό φρόνημα τό δικό Μας πρέπει νά κατευθύνεται καί νά κατεργάζεται ἀπό τό ἐκκλησιαστικό φρόνημα καί ἡ σκέψις

Μας είναι νά επικαλούμεθα πάντοτε τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ καί συγκεκριμένα τοῦ Ἑνσαρκωμένου Λόγου τοῦ Χριστοῦ, διότι Αὐτός, κατ' οὐσίαν, εἶναι ὁ Πηδαλιούχος, ὁ Ἀρχηγός καί ὁ ἡγέτης αὐτοῦ τοῦ Ἱεροῦ Καθιδρύματος, καί αὐτό τό λέγω διότι ἔχει ἀποδειχθεῖ, ὅτι ἡ παρουσία ἐδῶ τοῦ Πατριαρχείου, ἡ παρουσία τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος, εἶναι ἕνα καθημερινό θαῦμα».

Μ.Κ.: «Πῶς εἶναι ἡ συνύπαρξη μέ τά ἄλλα δόγματα»;

Ι.Θ.Γ': «Τό ιδιαίτερο χαρακτηριστικό γνώρισμα τῆς Ἱερουσαλήμ εἶναι, ὅτι εἶναι πόλις καθεαυτό θρησκευτική καί συνδέεται ἄρρηκτα μέ τήν Ἱεράν Ἱστορίαν καί ἐδῶ ἐκορυφώθη, ἐδῶ ἔλαβε σάρκα καί ὅσῳ, ἀλλά καί ἐδῶ πλέον θά τελειώσῃ ὁ σκοπός τῆς Ἱερᾶς Ἱστορίας· καί τό Πατριαρχεῖο εἶναι ἡ ἐνσάρκωσις τῆς Ἱστορίας τῆς Ἱερουσαλήμ καί τῆς Ἱερᾶς Ἱστορίας».

Μ.Κ.: «Ποιό εἶναι τό φιλανθρωπικό ἔργο τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων»;

Ι.Θ.Γ': «Τό Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων ἀπό τή φύση του εἶναι ἕνα φιλανθρωπικό ἴδρυμα καί ἐδῶ ἀκριβῶς ὑπάρχει μία μεγάλη παρεξήγησις, διότι εἶναι ὁ φυσικός καί πνευματικός κληρονόμος μιᾶς πολυτίμου καί ἀνεκτιμήτου πνευματικῆς ἀλλά καί φυσικῆς κληρονομιάς. Βέβαια, ἡ πνευματική κληρονομιά εἶναι αὐτονόητη, ἀλλά ἡ φυσική κληρονομιά τοῦ Πατριαρχείου δέν προβάλλεται, οὔτε γίνεται κατανοητή καί γνωστή, διότι παραθεωρεῖται τό γεγονός ὅτι ἡ ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων, καί γενικότερα ἡ ἱστορία τῆς Ἱερουσαλήμ, καί τῶν Ἀγίων Τόπων, ἀρχίζει νά λαμβάνῃ νέα μορφή καί νά διαμορφώνεται ἕνα νέο πλέον πολιτικο-θρησκευτικό καί κοινωνικό καθεστῶς μέ τήν ἄφιξη ἐδῶ τῶν Ἀράβων Μουσουλμάνων, τό 638 μ.Χ. Ἐκτοτε τό πολιτικο-θρησκευτικό σκηνικό ἀλλάζει, διότι ὁ Πατριάρχης τῶν Ἱεροσολύμων ἀναδεικνύεται ταυτοχρόνως ὁ πνευματικός καί ὁ ἐθνικός ἡγέτης, δηλαδή, ἀναδεικνύεται ὁ Ἑθνάρχης'. Αποχωροῦν οἱ Βυζαντινοί, ὁ Αὐτοκράτωρ Ἡράκλειος καί ὅλη αὐτή ἡ κληρονομιά, πνευματική καί φυσική, τίθεται εἰς τās χεῖρας τοῦ Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων· καί ὅταν ἀναφερόμεθα σέ φυσική κληρονομιά, ἐννοοῦμε τούς μεγαλοπρεπεῖς ναούς, τούς Κωνσταντινείους ναούς, τούς εὐκτηρίους οἴκους, τά μοναστήρια, τά ὁποῖα ἔκτισαν καί ἀνέδειξαν οἱ Βυζαντινοί Αὐτοκράτορες ἀπό τήν ἐποχή τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου μέχρι τόν 7ο αἰῶνα, ἀλλά καί μέχρι τήν ἐποχή τῶν Σταυροφόρων καί μετὰ ἀκόμα. Πάντα οἱ Βυζαντινοί ἐνδιαφέροντο».

«Κατ' αὐτόν τόν τρόπο, τό Πατριαρχεῖο ἀπέκτησε μία μεγάλη φυσική κληρονομιά καί περιουσία, ἡ ὁποία ἐπηυξήθη καί συνεπῶς αὐτή ἡ φυσική κληρονομιά τοῦ Πατριαρχείου εἶναι ἱερά κληρονομιά. Καί αὐτό δυστυχῶς παραθεωρεῖται καί παραβλέπεται καί δίδουν μίαν ἄλλη διάσταση στό Πατριαρχεῖο· καί αὐτό εἶναι κάτι, τό ὁποῖο μᾶς ἐνοχλεῖ ιδιαιτέρως, γιατί τό Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων διαδραματίζει ρόλον καθαρὰ πνευματικόν καί φιλανθρωπικόν».

«Σήμερα τό δημογραφικό καθεστῶς τῆς Ἱερουσαλήμ, δέν ἐννοῶ πληθυσμιακά, ἐννοῶ τοπογραφικά, ἐξαρτᾶται ἐν πολλοῖς ἀπό τό Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων, δεδομένου ὅτι ἕνα μεγάλο τμῆμα τῆς παλαιᾶς πόλεως τῆς Ἱερουσαλήμ, καί μάλιστα σημεῖα πολιτικῆς καί στρατηγικῆς σημασίας, ἀποτελοῦν περιουσία τοῦ Πατριαρχείου τῶν Ἱεροσολύμων καί τό Πατριαρχεῖο ἐνεργεῖ καί συνεχίζει τήν ἱεραποστολή κατὰ τρόπο καθαρὰ φιλανθρωπικό».

Μ.Κ.: «Τί ἐννοεῖτε»;

Ι.Θ.Γ': «Όταν κανείς εισέρχεται στην παλαιά πόλη, από την Πύλη του Δαυΐδ και συνεχίζει για τον Ναό της Αναστάσεως, διέρχεται από δρόμους που εκατέρωθεν υπάρχουν καταστήματα, τα οποία παραχωρούνται και ένοικιάζονται, άνευ διακρίσεως, σέ χριστιανούς, μουσουλμάνους και άλλους και τα είσοδήματα του Πατριαρχείου είναι πενιχρότατα και συμβολικά. Κατόπιν, ένεκα της θέσεως του Πατριαρχείου, τό όποιο κατέχει πολλά προσκυνήματα και μοναστήρια, και πολλά περιουσιακά στοιχεία γύρω άπ' αυτό, δέν μπορεί νά άναδείξη την περιουσία του ή νά την έκμεταλλευθεϊ, όπως σκέπτεται ό κοσμικός και οϊκονομικός νοΰς, διότι οϊ περιουσίες αυτές, οϊ γαιές αυτές, είναι μεγάλης πολιτικής και στρατηγικής σημασίας, όποτε έδω άντιλαμβάνεσθε σέ τί δύσκολη θέση βρίσκεται τό Πατριαρχείο. Διότι, εάν προβή σέ όποιανδήποτε ένέργεια επενδυτική, αυτόματως αλλάζει τό καθεστώς τό πολιτικο-κοινωνικό».

Μ.Κ.: « ...Είναι ζήτημα καθαρών ίσορροπιών! Υπό την κηδεμονία του Πατριαρχείου, υπάρχουν και σχολεία. Μιλώντας δέ μέ διαφόρους έδω παράγοντες, μέ ένημέρωσαν και για τό πρόβλημα της βιωσιμότητάς τους, άφοΰ δέν έχουν πολλούς μαθητές».

Ι.Θ.Γ': «Συμβαίνει τό εξής: τό Πατριαρχείο Ίεροσολύμων είναι από τίς πρώτες Έκκλησίες, που είχε επενδύσει στον τομέα της Παιδείας, αλλά και της Κοινωνικής Προνοίας. Είναι γεγονός ιστορικά άποδεδειγμένο, και άναγνωρίζεται από τούς πάντες, από μελέτες που έχουν γίνει και έρευνες, ότι τά πρώτα νοσοκομεία που ύπήρξαν και τά πρώτα σχολεία ήταν από τό Πατριαρχείο».

«Στον τομέα της Παιδείας έχει επενδύσει πάρα πολύ τό Πατριαρχείο και σήμερα έχει σχολεία, έντός του κράτους του Ίσραήλ, στην Παλαιστινιακή Αύτονομία και στην Ίορδανία. Και στον τομέα αυτό, τό Πατριαρχείο έχει κάνει μεγάλα άλματα. Μέσω της Παιδείας συμβάλλει άκριβώς στην συνύπαρξη των θρησκευτικών όντοτήτων, αλλά και στην έκτόνωση του θρησκευτικού φανατισμού, δεδομένου ότι οϊ χριστιανοί είναι μειονότητας στο χΰρο της Αγίας Γής και στην εύρύτερη περιοχή της Μέσης Ανατολής. Ώς έκ τούτου, τά χριστιανικά σχολεία και τά σχολεία του Πατριαρχείου ιδιαιτέρως, φιλοξενούν, κατά τό πλείστον, μαθητές, οϊ όποιοι δέν είναι Όρθόδοξοι Χριστιανοί, αλλά είναι έτέρων θρησκευμάτων· και αυτό έχει ως αποτέλεσμα νά συμβάλλη στην άλληλογνωριμία, άφ' ενός μέν των προσώπων, και άφ' έτέρου στην άλληλογνωριμία των θρησκευτικών πεποιθήσεων και συμβόλων ενός έκάστου. Και αυτό βέβαια άναγνωρίζεται από όλους, δεδομένου ότι τό Πατριαρχείο έχει μιάν ιδιαίτερη σχέση μέ τον άραβικό ισλαμικό κόσμο, είναι ή γέφυρα μεταξύ Δύσεως και Ανατολής»!

Μ.Κ.: «Όφείλω νά παρατηρήσω ότι από τον ισλαμικό, άραβικό κόσμο διαπίστωσα μιá άγάπη προς τούς μοναχούς και τον Πατριάρχη, τον έκάστοτε Πατριάρχη...»

Ι.Θ.Γ': «Είναι γεγονός αυτό! Έχουμε κοινή ιστορία και άλληλογνωριζόμεθα και γι' αυτό κατορθώνουμε νά έπιβιώνουμε. Κατόπιν σέ μās ύπάρχει άπόλυτη έμπιστοσύνη, διότι ή άποστολή του 'μαύρου ράσου' είναι πολύ γνωστή, είναι ξεκάθαρη ή άποστολή του Πατριαρχείου, διά μέσου των αιώνων, είναι καθαρά θρησκευτική και πνευματική. Δέν έξυπηρετεί, ούτε προάγει άλλότρια συμφέροντα, είτε αυτά είναι οϊκονομικά είτε πολιτικά ή στρατιωτικά ή ότιδήποτε· έν άντιθέσει προς τούς άλλους δυτικούς, χριστιανούς έννοΰ, οϊ όποιοι είναι άρρηκτα συνδεδεμένοι μέ αυτό τό στίγμα, που άφησαν στον άραβικό και μουσουλμανικό κόσμο, τούς Σταυροφόρους» .

Μ.Κ.: «Μακαριώτατε, επισκέφθηκα μοναστήρια, που βρίσκονται σέ καίριες

στρατηγικές θέσεις και μοναχούς να φυλάνε θερμοπύλες! Ανταμώθηκα με τις δυσκολίες, τις ανησυχίες τους, ξνωσα την προσευχή μου μαζί τους, ώστε ο Μεγαλοδύναμος να τους χαρίζη υγεία, αλλά μετά απ' αυτούς τί»;

«Ποιό είναι τό μήνυμα πού θέλετε να στείλετε στην Ελλάδα; Η χώρα μας οφείλει να δώση 'χέρι βοήθειας' προς τό Πατριαρχείο σας και σέ τούτη την αποστολή όλα τά Πατριαρχεία οφείλουν να συστρατευθούν και να ταχθούν στο πλευρό σας...».

Ι.Θ.Γ': «Είναι γεγονός ότι ή Ελλάδα πάντοτε ήταν και παραμένει ή τροφός δύναμις για όλα τά Πατριαρχεία στη Μέση Ανατολή και για τό Πατριαρχείο Ιεροσολύμων. Αυτό τό ενδιαφέρον συνεχίζεται να εκδηλώνεται ποικιλοτρόπως και παντοιοτρόπως και νομίζω ότι πλέον έχει γίνει αντιληπτό ότι πολιτικώς ή Ελλάδα έχει ένα προπύργιο στο χώρο της Μέσης Ανατολής και αυτό είναι τό Πατριαρχείο των Ιεροσολύμων»!

Μ.Κ.: «Μιά κουβέντα σέ όσους έχουν επισκεφθεί τούς Αγίους Τόπους, αλλά και σέ εκείνους, οί όποιοι δέν έχουν έρθει ακόμα εδώ».

Ι.Θ.Γ': «Τά Πανάγια Προσκυνήματα και τό Πατριαρχείο Ιεροσολύμων είναι τόπος έλπίδος, γιατί είναι ό τόπος της Αναστάσεως. Αυτό τό όποιο δίδει δύναμη σέ μās να συνεχίζωμε την αποστολή μας είναι, ότι ζοῦμε πάντοτε μέ τό μήνυμα της Αναστάσεως· και αυτή την εμπειρία, την όποία ζοῦμε έμείς εδώ, επί καθημερινής βάσεως, θά θέλαμε να την συμμερισθούν και οί συμπατριῶτες μας, και ό τρόπος για να την συμμερισθούν είναι ακριβῶς ή προσκυνηματική τους επίσκεψη εδώ, εις τούς Αγίους Τόπους».

Μ.Κ.: «Νά σās ευχαριστήσω και να σās ευχηθῶ, ό Μεγαλοδύναμος να σās χαρίζη κουράγιο και δύναμη στη δύσκολη αποστολή σας !».

Ι.Θ.Γ': «Ευχαριστῶ πάρα πολύ»...

Έκ της Αρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_1_placeholder

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΣΤΟΝ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟ ΣΤΑΘΜΟ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Συνέντευξη του Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ιεροσολύμων κ. Θεόφιλου Γ' στον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Εκκλησίας της Ελλάδος

Αποκλειστική, ωριαία, συνέντευξη στον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Εκκλησίας της Ελλάδος και στον Δημοσιογράφο Κων/νο Μπλάθρα, παρεχώρησε ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ. Θεόφιλος. Η συνέντευξη, που μεταδόθηκε την Πέμπτη

19/10/2006, στις 11.00 μ.μ. στην εκπομπή «Επί προσωπικού», έχει ως εξής:

Κων/νος Μπλάθρας: Μακαριώτατε, το καλοκαίρι είδαμε την εξέλιξη ενός πολέμου στην περιοχή όπου υπηρετείτε. Πώς είναι η κατάσταση αυτή τη στιγμή στα ελληνορθόδοξα Προσκυνήματα;

Ιεροσολύμων Θεόφιλος Γ': Η κατάσταση είναι πολύ ήρεμη, ήσυχη και έχει αποκατασταθεί πλέον η εύρυθμη λειτουργία των Εκκλησιών και των Προσκυνημάτων και μάλιστα αυτή τη στιγμή έχουμε προσέλευση πάρα πολλών προσκυνητών. Η προσέλευση αυτή ανεκόπη κατά τη διάρκεια της κρίσεως του πολέμου. Τώρα έχει πλήρως αποκατασταθεί και είναι έντονος η προσέλευσις και η παρουσία των προσκυνητών, τόσο από τη Ρωσία, από τις πρώην Ανατολικές χώρες, όσο και από την Ελλάδα.

Κ.Μ.: Είδαμε το καλοκαίρι στις τηλεοράσεις μας βομβαρδισμούς στην Κανά. Αυτή τη στιγμή ποια είναι η κατάσταση στην περιοχή;

Ι.Θ.Γ': Οι βομβαρδισμοί δεν έγιναν μόνο στην Κανά, έγιναν και σε άλλα μέρη που έχουμε Προσκυνήματα και σε άλλες μεγάλες πόλεις που έχουμε Εκκλησίες, ποίμνιο και ιερείς. Τα πράγματα και πάλι ηρέμησαν, το Προσκύνημα δεν υπέστη καμία φθορά ούτε κινδύνευσε, δεδομένου ότι οι πύραυλοι έπεσαν πολύ μακριά του Προσκυνηματος.

Κ.Μ.: Ακούσαμε αργότερα, και πάλι στις ειδήσεις, για κάποιες ζημιές σε ελληνορθόδοξη μονή στη Λωρίδα της Γάζας...

Ι.Θ.Γ': Αυτό δεν έχει καμία σχέση με την κρίση του Λιβάνου, τον πόλεμο του Λιβάνου. Αυτό έχει σχέση με τις πρόσφατες δηλώσεις που έγιναν και αυτό προκάλεσε το θρησκευτικό συναίσθημα των μουσουλμάνων, οι οποίοι ξεσηκώθηκαν και άρχισαν να βάλουν κατά Εκκλησιών. Εις την Γάζα δεν επετέθησαν κατά της Εκκλησίας μας αλλά σε χώρο όπου στεγάζει το Ηγουμενείο και την Επιτροπή της Εκκλησίας, τα Κατηχητικά Σχολεία κ.λπ., σε βοηθητικούς χώρους, δηλαδή.

Κ.Μ.: Αυτό με οδηγεί να σας ρωτήσω πώς είναι η κατάσταση, όσον αφορά τους αλλόθρησκους, τους μουσουλμάνους; ποια είναι η σχέση του Πατριαρχείου με τους μουσουλμάνους; Έχουν δυσκολέψει τα πράγματα, μετά τα πρόσφατα γεγονότα;

Ι.Θ.Γ': Οι σχέσεις του Πατριαρχείου με τους μουσουλμάνους παραμένουν πάντοτε στενές, αγαθές. Αυτά είναι επεισόδια τα οποία σε καμία περίπτωση δεν αντιπροσωπεύουν την υγιή μουσουλμανική κοινότητα εν γένει. Και μάλιστα οι Αρχές οι μουσουλμανικές, οι Αρχές της Παλαιστίνης αντέδρασαν αμέσως και έτρεξαν να αποτρέψουν περαιτέρω τέτοια συμβάντα και γεγονότα.

Κ. Μ. : Μακαριώτατε, είσαστε στην Αθήνα για επαφές με την Ελληνική Κυβέρνηση. Πείτε μας λίγο για τις σχέσεις του Ελληνορθόδοξου Πατριαρχείου Ιεροσολύμων με την Ελληνική Πολιτεία.

Ι.Θ.Γ': Η ελληνική Πολιτεία, όπως γνωρίζετε, πάντοτε εμερίμνα για το Πατριαρχείο και εξακολουθεί να ενδιαφέρεται. Μάλιστα, τα τελευταία χρόνια, κατά τη διάρκεια της κρίσεως που υπέστη το Πατριαρχείο, αλλά και μετά την κρίση, δείχνει εμπράκτως το ενδιαφέρον της. Αυτό φάνηκε από την επίσκεψη της κυρίας Μπακογιάννη στη Μέση Ανατολή. Παρά το φορτωμένο πρόγραμμά της, κατέβαλε κάθε προσπάθεια να διαθέσει χρόνο ούτως

ώστε να συναντηθεί μ' εμάς, ακριβώς για να ακούσει τα αιτήματά μας, τα προβλήματά μας και, τέλος πάντων, σε τί θα μπορούσε και πώς θα μπορούσε να συμβάλει στην κατάσταση αυτή του Πατριαρχείου.

Κ.Μ.: Από την πλευρά της Εκκλησίας της Ελλάδος, ποιες είναι οι επαφές με το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων;

Ι.Θ.Γ': Οι επαφές είναι πολύ στενές και μάλιστα είχαμε συνάντηση με τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών κ. Χριστόδουλο και συζητήσαμε διάφορα θέματα κοινού ενδιαφέροντος. Τον ευχαριστήσαμε διότι χάρις εις την δικήν του προσπάθεια, στο δικό του ενδιαφέρον οι προσκυνηταί οι οποίοι ήρθαν, έρχονται και εξακολουθούν να έρχονται από όλα τα μέρη της Ελλάδας, δεν έρχονται μόνοι τους αλλά συνοδεύονται από Ιεράρχας και από Ιερείς. Αυτό είναι πολύ σημαντικό για το Πατριαρχείο, γιατί κατ' αυτόν τον τρόπο ενισχύεται η Αγιοταφίτικη Αδελφότητα, ενισχύεται το έργο του Πατριαρχείου και οι σχέσεις Πατριαρχείου Ιεροσολύμων και Εκκλησίας της Ελλάδος συσφίγγονται έτι περισσότερο. Ως γνωστόν, η Εκκλησία της Ελλάδος, όπως επανειλημμένως έχουμε τονίσει, είναι η τροφός των Πατριαρχείων της Μέσης Ανατολής, ειδικότερα του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων. Όταν λέμε τροφός εννοούμε όχι μόνο από ηθικής πλευράς, από πάσης πλευράς.

Κ.Μ.: Υπάρχουν κάποια συγκεκριμένα προγράμματα ή σκέψεις για κάποια προγράμματα, φέρ' ειπείν εκπαιδευτικής συνεργασίας ή συνεργασίας στον ανθρωπιστικό τομέα, με την Εκκλησία της Ελλάδος;

Ι.Θ.Γ': Αυτό που αναμένει κανείς από την Εκκλησία της Ελλάδος είναι αυτονόητο. Όταν λέμε βοήθεια, η ενίσχυση δεν περιορίζεται σ' ένα συγκεκριμένο τομέα, είναι το καθήκον που πρέπει να πράξει ο καθείς. Διότι η αποστολή του Πατριαρχείου είναι μεγάλη και η αποστολή δεν είναι μεμονωμένη. Εμείς ποτέ δεν διαχωρίσαμε τον εαυτό μας, ως Αγιοταφίτικη Αδελφότητα, από το σώμα της Εκκλησίας, ειδικότερα της ελληνοφώνου Εκκλησίας.

Κ.Μ.: Όλα τα προσκυνήματα στην Μέση Ανατολή έχουν και τεράστιο ιστορικό ενδιαφέρον. Υπάρχει από πλευράς των ελληνικών υπηρεσιών αρχαιολογίας κάποιο ενδιαφέρον; έχετε κάποιες επαφές προς αυτόν τον τομέα;

Ι.Θ.Γ': Ενδιαφέρον υπήρχε, υπάρχει και συνεχίζει να υπάρχει από όλους τους τομείς. Κατά καιρούς έχουν έλθει στο Πατριαρχείο και έρχονται διάφοροι παράγοντες επιστήμονες και ειδήμονες, οι οποίοι εκδηλώνουνε πραγματικά το ενδιαφέρον τους για το Πατριαρχείο. Σε όλους η πρόσκληση είναι ανοιχτή. Το Πατριαρχείο ζητά και θέλει την συμπαράστασή τους, τη γνώση τους, την εμπειρία τους. Υπάρχει μεγάλο πεδίο δράσεως για το Πατριαρχείο και όποιος θέλει να προσφέρει τις υπηρεσίες του είναι ευπρόσδεκτος.

Κ.Μ.: Μακαριώτατε, είδαμε ότι οι σχέσεις σας με την Παλαιστινιακή Αρχή αλλά και με την Ιορδανία έχουν αποκατασταθεί. Τρέφετε ελπίδες ότι το ίδιο θα υπάρξει και με το Ισραήλ;

Ι.Θ.Γ': Μα και με το Ισραήλ οι σχέσεις του Πατριαρχείου είναι άριστες.

Κ.Μ.: Ως προς την αναγνώρισή σας;

Ι.Θ.Γ': Υπάρχει μια εκκρεμότητα αλλά αυτή δεν επηρεάζει τις σχέσεις του

Πατριαρχείου με το κράτος του Ισραήλ. Είναι μια εκκρεμότητα, η οποία, εν πάσει περιπτώσει, όλοι γνωρίζουνε τους λόγους και τα αίτια, η οποία οσονούπω θα διευθετηθεί. Είναι στον δρόμο της κι αυτή.

Κ.Μ.: Μακαριώτατε, επιτρέψτε μου να ρωτήσω ποια είναι τα προβλήματα σήμερα στην Αγιοταφίτικη Αδελφότητα; Με δεδομένο ότι πριν από έναν-ενάμιση χρόνο τα προβλήματα ήταν πολλά και οξυμένα, όπως και εσείς είχατε πει σε συνεντεύξεις σας τότε.

Ι.Θ.Γ': Τώρα πλέον εμείς δεν πρέπει να ασχολούμαστε με το παρελθόν. Πρέπει να κοιτάμε προς τα εμπρός. Το μέλλον μας απασχολεί. Τα προβλήματα είναι απλά. Εκείνο που έχουμε ανάγκη εμείς είναι τα στελέχη. Διότι οι ανάγκες του Πατριαρχείου αυτή τη στιγμή είναι πολύ μεγάλες. Η μέριμνα του Πατριαρχείου δεν περιορίζεται μόνο στα Προσκυνήματα, επεκτείνεται και στο χώρο τον ποιμαντικό. Έχουμε τις κοινότητές μας. Επίσης, οι υποχρεώσεις μας αυξάνονται, ένεκα της θέσεως του Πατριαρχείου.

Σήμερα το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων και μετά από αυτήν την ανάνηψη, ας το πούμε έτσι, έχει επανεύρει τη θέση του την κεντρική. Το Πατριαρχείο διαδραματίζει ρόλο σημαντικό όχι μόνο στον εκκλησιαστικό τομέα αλλά και στον διαχριστιανικό αλλά και στον πολιτικό τομέα. Δεδομένου ότι το Πατριαρχείο είναι η μόνη Εκκλησία, είναι το μόνο θρησκευτικό, χριστιανικό ίδρυμα, το οποίο είναι γηγενές. Είναι η Εκκλησία του τόπου και είναι το μόνο ίδρυμα το οποίο εκπροσωπεί και εκφράζει την φωνή τη χριστιανική της Ιερουσαλήμ, που σημαίνει ότι αντιπροσωπεύει και όλους τους άλλους χριστιανούς και τις άλλες χριστιανικές ομολογίες.

Κ.Μ.: Και είναι και ο αρχαιότερος θεσμός στη Μέση Ανατολή...

Ι.Θ.Γ': Είναι ο θεσμός!

Κ.Μ.: Το καλοκαίρι εκείνο το καυτό της κρίσεως του 2005, είχαμε ακούσει πολλά στην Ελλάδα για παραχώρηση εκτάσεων, ακινήτων του Πατριαρχείου σε Ισραηλινούς και υπήρχε μία σκιά επάνω σε πολλά πράγματα. Σήμερα η κατάσταση πώς είναι; Θέλω να μου πείτε εάν αυτή η αντίληψη που είχαμε αντιπροσώπευε την πραγματικότητα.

Ι.Θ.Γ': Ε, νομίζω ότι πλέον οι πάντες έχουν αντιληφθεί περί τίνος επρόκειτο. Η παραπληροφόρησης ήδη έχει υποχωρήσει πάρα πολύ. Ήταν ένας μεγάλος πειρασμός, ελέγχθησαν πολλά, μας κατηγόρησαν βαναύσως, μας απέδωσαν διαφόρους τίτλους και προσωνυμίες, τα οποία κατά την πορεία, μετά το πέρασμα αυτού του πειρασμού, απεδείχθησαν ότι ήτανε ψεύδη και αναληθή και συκοφαντίες. Απεδείχθη ότι όντως υπήρχε μία βαθειά κρίσις, η οποία κρίσις δεν ήταν αγοραπωλησίες μόνο κι ενοικιάσεις αλλά ήτο βαθυτέρα εκκλησιαστική κρίσις, η οποία απείλησε την υπόσταση του Πατριαρχείου.

Κ.Μ.: Τίθεται θέμα παραχωρήσεως ακινήτων του Πατριαρχείου;

Ι.Θ.Γ': Όχι, σε καμία περίπτωση!

Κ.Μ.: Σε πολλούς, Μακαριώτατε, στην Ελλάδα υπάρχει η αντίληψη ότι το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων είναι ένας πολύ πλούσιος θεσμός, ότι υπάρχουν χρήματα άφθονα, να σας το πω λαϊκά. Εσείς, που είστε μέσα τα πράγματα, πώς το

βλέπετε; τί θα λέγατε γι' αυτό;

Ι.Θ.Γ': Κοιτάξτε, αυτοί οι χαρακτηρισμοί έχουνε γενικό και λαϊκίστικο χαρακτήρα. Το Πατριαρχείο έχει περιουσίες, αλλά τί θα πει περιουσία; Τα Προσκυνήματα είναι περιουσία, οι διάφορες γαίες που έχει αποκτήσει το Πατριαρχείο, διά μέσου των αιώνων, αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της υπάρξεως του Πατριαρχείου. Το Πατριαρχείο, όμως, σε καμία περίπτωση δεν μετέβαλε τον εαυτό του σε οργανισμό επενδύσεων ή εμπορικών αναπτύξεων και χρηματικών συναλλαγών. Η αποστολή του Πατριαρχείου είναι γνωστή, είναι καθαρώς πνευματική. Είναι θρησκευτική και γι' αυτό μέχρι σήμερα το Πατριαρχείο απολαμβάνει απολύτου σεβασμού από όλες τις κυβερνήσεις.

Ο απώτερος, ο ουσιαστικός λόγος υπάρξεώς μας είναι η διαφύλαξη των Προσκυνημάτων, τα οποία Προσκυνήματα, όμως, αποτελούν και την εγγύηση της διαμονής και διατηρήσεως του χριστιανικού στοιχείου εις την Μέση Ανατολή, ειδικότερα στην περιοχή μας. Ένεκα της αποστολής, της φύσεως της αποστολής του, το Πατριαρχείο αδυνατεί να ασχοληθεί με την ανάπτυξη της περιουσίας. Ουσιαστικά, ναι μεν διαθέτει περιουσία το Πατριαρχείο, αλλά η προσφορά του είναι καθαρά φιλανθρωπική και γι' αυτό το Πατριαρχείο θεωρείται φιλανθρωπικό ίδρυμα.

Κ.Μ.: Και είναι και περιουσία που άλλωστε δεν μπορεί ούτε να εκχρηματιστεί ούτε να υπολογιστεί σε χρυσό.

Ι.Θ.Γ': Όχι. Πρέπει να καταλάβουμε το εξής, ότι το Πατριαρχείο δεν πρέπει να παραλληλίζεται ή να συσχετίζεται με άλλες εκκλησιαστικές οργανώσεις και οντότητες, διότι η θέση του Πατριαρχείου είναι πολύ λεπτή. Το Πατριαρχείο είναι θεσμός του τόπου. Και σαν τοπικός, ανεξάρτητος, αυτοκέφαλος θεσμός βρίσκεται υπό την επικράτεια τριών πολιτειακών συστημάτων και διοικήσεων. Συνεπώς το Πατριαρχείο ουδέποτε κατά τη διάρκεια της ιστορικής του πορείας υπεισήλθε σε πολιτικές διενέξεις. Λοιπόν, το Πατριαρχείο ένεκα της θέσεώς του πρέπει να διατηρεί τη γραμμή του, η οποία, όπως είπαμε είναι θρησκευτική, εκκλησιαστική και συνεπώς πρέπει να κρατάει τις ισορροπίες.

Κ.Μ.: Κινδυνεύει το status των Προσκυνημάτων; Πολλά λέγονται και σ' αυτόν τον τομέα. Είναι μία πραγματικότητα στη Μέση Ανατολή, η οποία στηρίζεται σε παλαιούς και φωτισμένους ηγέτες της περιοχής. Σήμερα που τα πράγματα αλλάζουν κινδυνεύει;

Ι.Θ.Γ': Δεν κινδυνεύει τίποτε διότι το Πατριαρχείο έχει μία ιστορία αιώνων και έχει αποδειχθεί ποικιλοτρόπως και παντοιοτρόπως ότι το Πατριαρχείο είναι θεσμός θεοϊδρυτος και θεοσύστατος. Όλοι μας εκεί, αν εκφράζουμε φοβίες, είναι ένεκα ελλείψεως πίστεως.

Κ.Μ.: Οι σχέσεις σας με τα άλλα χριστιανικά δόγματα ποιές είναι;

Ι.Θ.Γ': Άριστες. Έχουνε αποκατασταθεί πλήρως και υπάρχει αλληλοσεβασμός, ειδικότερα τώρα, διότι αντελήφθησαν την ανάγκη της παρουσίας του Πατριαρχείου, γιατί, όπως σας είπα προηγουμένως, το Πατριαρχείο διαδραματίζει καθοριστικό ρόλο όσον αφορά την παρουσία εκεί των χριστιανών. Είναι το μόνο θρησκευτικό ίδρυμα, ο μόνος θεσμός, ο οποίος είναι αφ' ενός ο τοπικός, ο εντόπιος, ο γηγενής και είναι ο αρχαιότερος και ο πρωτογενής θεσμός αφ' ετέρου το Πατριαρχείο είναι ένας θεσμός που τον σεβάστηκε η ιστορία.

Τί εννοώ μ' αυτό; ότι αυτοκρατορίες πέρασαν, διάφορες δυνάμεις πέρασαν μέχρι πρόσφατα, ήλθον και παρήλθον. Το Πατριαρχείο παραμένει στη θέση του ατάραχο και σταθερό και συνεχίζει την αποστολή και την πορεία του.

Κ.Μ.: Αυτή η μακραίωνη ιστορική παράδοση, ενδεχομένως, δείχνει σήμερα και ένα πρόσωπο κάπως, να το πω, συντηρητικό; Στις σχέσεις του με τις υπόλοιπες χριστιανικές ομολογίες το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων μοιάζει να έχει μια στάση πιο επιφυλακτική.

Ι.Θ.Γ': Όχι, δεν έχει επιφυλακτική στάση το Πατριαρχείο. Το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων είναι το πλέον ελεύθερο Πατριαρχείο και η ελευθερία του ακριβώς πηγάζει από το γεγονός ότι έχει πλήρη συνείδηση και συναίσθηση της αποστολής. Είναι ο χώρος εκείνος ο οποίος βοηθάει στο να μην παρασύρεται κανείς από αφηρημένες έννοιες και αφηρημένα συνθήματα.

Φέρ' ειπείν, λέμε για Οικουμενισμό. Εάν θέλει κανείς να αντιληφθεί τί σημαίνει Οικουμενισμός ας έρθει στα Ιεροσόλυμα, διότι εκεί εκ των πραγμάτων αποκαλύπτεται η πραγματική διάθεση ενός εκάστου. Τί εννοώ μ' αυτό; ότι στα Ιεροσόλυμα εάν δεν έχεις σημείο αναφοράς δεν έχεις και λόγο υπάρξεως. Όταν θα πάει κανείς στα Ιεροσόλυμα, εις τους Αγίους Τόπους γενικότερα, ο Ορθόδοξος αμέσως ψάχνει να δει το δικό του προσκύνημα που τον εκφράζει, ο Λατίνος τα ίδια, ο προτεστάντης τα ίδια, ο Ιουδαίος τα ίδια, ο μουσουλμάνος τα ίδια
Κ.Ο.Κ.

Κ.Μ.: Έχετε καθόλου επαφές με αλλόδοξους περιηγητές στην περιοχή; Πώς αντιμετωπίζουν το γεγονός ότι μία, σε παγκόσμια κλίμακα, μειοψηφούσα Εκκλησία, όπως είναι η Ορθόδοξη Εκκλησία, κατέχει τελικά στα Προσκυνήματα την «μερίδα του λέοντος»

Ι.Θ.Γ': Είναι λάθος κανείς να θεωρεί κάθε Εκκλησία και ειδικότερα την Εκκλησία των Ιεροσολύμων, να τη θεωρεί αριθμητικώς.

Κ.Μ.: Το λέω από την πλευρά ενός Ευρωπαίου, ο οποίος έχει συνηθίσει να κινείται μέσα σ' ένα ρωμαιοκαθολικό περιβάλλον. Ξαφνικά βρίσκεται στα Ιεροσόλυμα μέσα σ' ένα περιβάλλον ξένο και τα Προσκυνήματα είναι σε ορθόδοξα χέρια. Πώς αντιμετωπίζει αυτός ο άνθρωπος αυτό το γεγονός;

Ι.Θ.Γ': Τα Προσκυνήματα ναι μεν, μέγιστο μέρος των Προσκυνημάτων, είναι σε ορθόδοξα χέρια αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι τα Προσκυνήματα έχουν στενό εθνικιστικό ή ομολογιακό χαρακτήρα. Τα Προσκυνήματα είναι παγκόσμια και είναι προσιτά σε όλους. Η δική μας η αποστολή είναι ακριβώς η διαφύλαξις αυτών των Προσκυνημάτων, αυτών των Σεβασμάτων και μάλιστα η διαφύλαξή τους ως χώρων αγιασμού, ευλογίας και χάριτος. Αυτή είναι ακριβώς και η προσφορά της Αγιοταφίτικης Αδελφότητας και αυτό αναγνωρίζεται και πρέπει να αναγνωρίζεται από όλους.

Χάρis στην Αγιοταφίτικη Αδελφότητα τα Προσκυνήματα δεν παρέμειναν αρχαιολογικοί χώροι ή χώροι τουριστικοί αλλά διετήρησαν και διατηρούνται ως χώροι προσκυνηματικοί, λειτουργικοί.

Κ.Μ.: Εσείς υποθέτω ότι καθημερινά ζείτε εκεί στιγμές πολύ μεγάλης ευλάβειας από προσκυνητές. Και υποθέτω ότι αυτή η ευλάβεια δεν αφορά μόνον προσκυνητές από την Ελλάδα ή από ορθόδοξες χώρες. Μπορείτε να θυμηθείτε ένα περιστατικό από όλη την υπηρεσία σας εκεί, που να έχει μείνει στη μνήμη σας;

Ι.Θ.Γ': Είναι πολλά τα περιστατικά. Η ευλάβεια φαίνεται ακριβώς με την ψυχική μετατροπή που συμβαίνει σε πολλούς ανθρώπους. Επέρχεται, δηλαδή, μια αλλαγή σε κάθε άνθρωπο που επισκέπτεται τους Αγίους Τόπους, όχι κατ' ανάγκη χριστιανό, και στους μη χριστιανούς η επίδρασις και η δύναμις της Ιερουσαλήμ και η επιρροή της είναι αισθητή.

Αυτό φαίνεται από το γεγονός ότι οποιοσδήποτε επισκέπτεται τα Ιεροσόλυμα, ανεξάρτητα από τα κίνητρα τα οποία τον οδήγησαν εκεί, είναι αδύνατον να φύγει από τα Ιεροσόλυμα και να μη θέλει να επιστρέψει και πάλι. Αποκομίζει μια εμπειρία η οποία είναι εμπειρία υπαρξιακή, θα έλεγα. Τούτο οφείλεται στο γεγονός ότι τα Προσκυνήματα αποτελούν αδιάψευστα τεκμήρια ενός κοσμοσωτηρίου γεγονότος, της Σταυρώσεως και της Αναστάσεως του Χριστού.

Κ.Μ.: Διαβάζουμε σε ειδήσεις ότι μειώνεται δραματικά, λόγω και της συνεχιζόμενης έντασης, ο αριθμός των χριστιανών. Είναι αναστρέψιμη αυτή η κατάσταση ή θα έχουμε μία καθημερινή μείωση του χριστιανικού πληθυσμού στην περιοχή;

Ι.Θ.Γ': Κοιτάξτε, όλες αυτές οι θεωρήσεις είναι κατανοητές, έχουν κριτήρια καθαρά κοσμικά και ανθρώπινα. Ο λόγος της υπάρξεώς μας εις τα Ιεροσόλυμα είναι ένα καθημερινό θαύμα.

Κ.Μ.: Εσείς υπηρετείτε το Πατριαρχείο από μικρό παιδί. Θέλω να σας ρωτήσω ποιό είναι το κίνητρο σήμερα για ένα παιδί να έρθει στα Ιεροσόλυμα και να υπηρετήσει εκεί;

Ι.Θ.Γ': Τώρα βρισκόμεθα στην ευχάριστη θέση να ανακοινώσουμε σε όλους ότι η Πατριαρχική Σχολή λειτουργεί άψογα από πάσης πλευράς, από πλευράς κτιριακής, από πλευράς διατροφής, από πλευράς διαβίωσης. Ήδη τώρα το σχολείο μας είναι πλήρες από διδακτικό προσωπικό και όχι μόνο πλήρες αλλά είναι οργανωμένο και σε πολύ καλό επίπεδο εκπαιδευτικό και ηθικό με την ευρύτερη έννοια. Έχουμε λίγους, βέβαια, μαθητές. Αυτό είναι κάτι το οποίο μας απασχολεί. Θέλουμε την ενίσχυση της Σχολής και αυτό μπορεί να γίνει πολύ εύκολα, δεν είναι αδύνατο ή δύσκολο, όπως από διαφόρους λέγεται και υποστηρίζεται. Επαφίεται στην καλή διάθεση των διαφόρων υπευθύνων, ειδικότερα εκκλησιαστικών ανωτέρων παραγόντων.

Κ.Μ.: Ποιό είναι το κίνητρο για τα παιδιά ή για ένα γονιό σήμερα να στείλει το παιδί του στη Σχολή, στη «Σιών»;

Ι.Θ.Γ': Το κίνητρο είναι τα Πανάγια Προσκυνήματα, τα οποία είναι κεφάλαιο μεγάλο πνευματικό. Τα Πανάγια Προσκυνήματα έχουν τη δική τους γλώσσα. Τα Πανάγια Προσκυνήματα, όπως είπαμε, είναι τα αδιάψευστα μαρτύρια και τεκμήρια της πίστεώς μας και τα Πανάγια Προσκυνήματα συμβάλλουνε πάρα πολύ στο να γνωριστεί και να καταγγέλλεται ο Χριστός. Η προσέλευσις εκεί των προσκυνητών και των μη προσκυνητών, και των άλλων επισκεπτών, νομίζω φανερώνει ποιος είναι ο ρόλος και ο λόγος των Προσκυνημάτων. Εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπων που επισκέπτονται τους Αγίους Τόπους, όταν έρχονται εκεί, πολλοί εξ αυτών ούτε καν γνωρίζουν περί Χριστού, ερχόμενοι, όμως, πρώτα απ' όλα, γνωρίζουν τον Χριστό.

Κατά δεύτερο λόγο ανακαλύπτουν την Ορθοδοξία, της οποίας Ορθοδοξίας η αποστολή είναι οικουμενική και η Ορθοδοξία είναι η σώζουσα αλήθεια και το Πατριαρχείο, η Αγιοταφίτικη Αδελφότητα με την παρουσία της ακριβώς διακονεί

αυτόν τον λόγο της σωζούσης αληθείας και η παρουσία της Αγιοταφίτικης Αδελφότητας εκεί εγγυάται και διασφαλίζει την παρουσία του χριστιανικού στοιχείου, του Χριστιανισμού γενικότερα εις την Μέση Ανατολή. Κατόπιν εκείνο που διαφοροποιεί τον χαρακτήρα στη Μέση Ανατολή και τον διανθίζει και του προσδίδει αυτό το χρώμα, το οποίο έχει η Μέση Ανατολή είναι ακριβώς η παρουσία της Αγιοταφίτικης Αδελφότητας. Διότι Χριστιανισμός χωρίς την παρουσία των Προσκυνημάτων, χωρίς την παρουσία της Αγιοταφίτικης Αδελφότητας στην Μέση Ανατολή, δεν θα έχει καμία σημασία και κανένα ιδιαίτερο λόγο. Τα Πανάγια Προσκυνήματα, τα οποία μέχρι σήμερα διαφυλάσσονται και διατηρούνται ως χώροι λειτουργικοί, είναι αυτά τα οποία προσδίδουν σημασία στην χριστιανική παρουσία.

Κ.Μ.: Ποιές είναι οι προϋποθέσεις για ένα παιδί να έρθει στη Σχολή του Πατριαρχείου;

Ι.Θ.Γ': Είναι απλές οι προϋποθέσεις. Η Πατριαρχική Σχολή είναι Μέσης Εκπαίδευσης, ακολουθεί το εκπαιδευτικό πρόγραμμα του υπουργείου της Παιδείας της Ελλάδος. Βέβαια, προστίθενται και άλλα μαθήματα τα οποία έχουν σχέση με την ιστορία της Εκκλησίας των Ιεροσολύμων. Διδάσκονται γλώσσες η αγγλική και η αραβική. Παραλλήλως η Σχολή αυτή, ως Πατριαρχική, συμμετέχει εις την όλη ζωή τη λατρευτική και λειτουργική του Πατριαρχείου και της Εκκλησίας. Υπάρχουν άπειρες δυνατότητες, άμα τη περατώσει των σπουδών, να συνεχίσουν τα παιδιά που αποφοιτούν εκεί σε ανώτερα πνευματικά ιδρύματα, σε πανεπιστήμια, σε διάφορες σχολές, είτε της Ελλάδος, είτε εκεί είτε στο εξωτερικό. Πρόσφατα, μάλιστα, εμείς στείλαμε, κατόπιν μια καθυστέρησης ένεκα της γνωστής κρίσεως, Αγιοταφίτες νέους να συνεχίσουν και να ολοκληρώσουν τις θεολογικές τους σπουδές εδώ εις την Ελλάδα. Αυτό το κάναμε γιατί ήταν απαραίτητο να επανέλθει αυτή η παλιά παράδοση και να επανέλθει ο σύνδεσμος μεταξύ της Αγιοταφίτικης Αδελφότητας και των εδώ νέων, φοιτητών, ιερέων της Ελλάδος και άλλων, οι οποίοι δείχνουν ενδιαφέρον για το Πατριαρχείο.

Κ.Μ.: Θα ήθελα να χρησιμοποιήσουμε ως ζωντανό παράδειγμα και τη δική σας παρουσία. Εσείς ξεκινήσατε μικρό παιδί από ένα χωριό στη Μεσσηνία για να βρεθείτε στο Πατριαρχείο των Ιεροσολύμων. Μπορείτε να μας δώσετε σε μερικές γραμμές αυτή σας την πορεία;

Ι.Θ.Γ': Είναι μια πορεία, η οποία ισχύει για όλους του Αγιοταφίτες. Όλοι μας βρεθήκαμε στα Ιεροσόλυμα κι αυτό κατά κύριο και πρώτο λόγο, ως γνωστόν, οφείλεται στους γονείς μας και κυρίως στις μητέρες μας, οι οποίες πάντοτε το θεωρούν μεγάλη ευλογία, επίσκεψη του Θεού, να έχουνε το παιδί τους, να το αφιερώσουνε, να το προσφέρουνε στη διακονία της Εκκλησίας, πολλώ δε μάλλον στην υπηρεσία και τη διακονία του Παναγίου Τάφου.

Κ.Μ.: Εσείς προέρχεστε μάλιστα και από πολύτεκνη οικογένεια. Πώς σας βλέπουν σήμερα τα αδέλφια σας ως Πατριάρχη Ιεροσολύμων; τον μικρό Ηλία που έφυγε από το χωριό για να είναι σήμερα Πατριάρχης στα Ιεροσόλυμα;

Ι.Θ.Γ': Το θέμα είναι ότι όσο ψηλότερα ανέρχεται κανείς, τόσο συνειδητοποιεί την μηδαμινότητά του και δεν πρέπει να σκέφτεται με όλα αυτά τα κοσμικά κριτήρια. Η Εκκλησία είναι διακονία και συνεπώς χρειάζεται μεγάλη προσοχή. Δεν πρέπει, δηλαδή, να προσεγγίζει κανείς την πορεία του μέσα στην Εκκλησία με κοσμικά κριτήρια και να μιλάμε για καριέρα κ.τ.λ.

Κ.Μ.: Το λέω από την έννοια την πνευματική. Όσο και να ζούμε σήμερα σε μία εκκοσμικευμένη εποχή, το να είναι κάποιος Πατριάρχης Ιεροσολύμων, για μας τους λαϊκούς, είναι ένα παράδειγμα, είναι μία θέση περιφανής.

Ι.Θ.Γ': Είναι μια θέση περιφανής αλλά γι' αυτόν τον οποίον αναδεικνύεται σ' αυτήν είναι μια θέσις ευθύνης πολύ μεγάλης κι εκεί συνειδητοποιεί τη μηδαμινότητά του και την ευτέλειά του.

Κ.Μ.: Μακαριώτατε, εμείς στην Ελλάδα έχουμε κατ' έτος την ευλογία με το Άγιον Φως, το οποίο έρχεται κάθε Πάσχα, κάθε Μεγάλο Σάββατο. Θέλω, κατ' αρχάς, να ρωτήσω πώς αισθάνεται ο Πατριάρχης όταν μπαίνει στο Κουβούκλιο του Παναγίου Τάφου εκείνη την ημέρα για να πάρει το Φως;

Ι.Θ.Γ': Είναι όπως αισθάνεται όταν πρόκειται να τελέσει οποιαδήποτε ακολουθία, ειδικότερα τη Θεία Λειτουργία.

Κ.Μ.: Τί θα λέγατε σε όσους στην Ελλάδα αμφισβητούν το θαύμα;

Ι.Θ.Γ': Δεν μπορούμε να πείσουμε τους ανθρώπους να αποδεχθούν ή όχι το θαύμα. Αυτό είναι μια εμπειρία, η οποία εμπειρία στον κάθε άνθρωπο δεν εξωτερικεύεται και δεν εκλογικεύεται.

Κ.Μ.: Κάθε χρόνο στην τελετή αυτή, όταν ανάψει το Φως, βλέπουμε ρίγη συγκινήσεως και εορταστικές εκδηλώσεις μέσα στο Ναό της Αναστάσεως. Αυτός ο κόσμος εκεί είναι ορθόδοξοι χριστιανοί ή είναι και μουσουλμάνοι;

Ι.Θ.Γ': Πρώτα απ' όλα είναι όλοι οι χριστιανοί. Και μη χριστιανοί.

Κ.Μ.: Πώς ζείτε εσείς αυτή την έκρηξη της χαράς, που σ' ένα δυτικό άνθρωπο μπορεί να φαίνεται και λίγο υπερβολική;

Ι.Θ.Γ': Αυτή η έκρηξη της χαράς είναι μία καθημερινή εμπειρία και αυτή η έκρηξη της χαράς φαίνεται όταν λέμε το «Χριστός Ανέστη!».

Κ.Μ.: Αραβικά γνωρίζετε;

Ι.Θ.Γ': Αρκετά.

Κ.Μ.: Αυτό σημαίνει ότι έχετε επαφή και με τους απλούς ανθρώπους.

Ι.Θ.Γ': Ναι, είχα τη δυνατότητα να υπηρετήσω και σε ποίμνιο αραβικό.

Κ.Μ.: Πώς αντιμετωπίζει ο αραβικός κόσμος, ο οποίος στην τελευταία δεκαετία έχει αρχίσει να ζει μια ριζοσπαστικοποίηση, πώς αντιμετωπίζει την παρουσία τη δική σας, ενός ορθόδοξου κληρικού ανάμεσα του;

Ι.Θ.Γ': Την αντιμετωπίζει με σεβασμό και με αισιοδοξία. Διότι ελπίζει στην ορθόδοξη παρουσία.

Κ.Μ.: Ο αραβικός κόσμος ελπίζει στην παρουσία της Ορθοδοξίας;

Ι.Θ.Γ': Διότι γνωρίζει ένεκα θρησκευτικής παραδόσεως. Ο αραβικός κόσμος, ο μουσουλμανικός κόσμος έχει συγχρωτιστεί με την ορθόδοξη παράδοση, δεδομένου ότι οι Άραβες και οι Άραβες μουσουλμάνοι καυχώνται διότι κατόρθωσαν να

κυριαρχήσουν μιας μεγάλης Αυτοκρατορίας με ένα τέτοιο μεγάλο πολιτιστικό μέγεθος.

Κ.Μ.: Όλα αυτά χρόνια έχετε ζήσει από κοντά και πάρα πολλές πολεμικές εντάσεις. Έχετε φοβηθεί ποτέ;

Ι. Θ. Γ': Όταν υπηρετείς μέσ' την Εκκλησία τι να φοβηθείς;

Κ.Μ.: Τί σχόλιο θα κάνατε για τον περιβόητο «πόλεμο των πολιτισμών»;

Ι.Θ.Γ': Δεν νομίζω ότι υπάρχει τέτοιο θέμα σύγκρουσης πολιτισμών. Αυτό είναι ένα φαινόμενο το οποίο έχει σχέση με την Παγκοσμιοποίηση. Και όλοι γνωρίζουν τί σημαίνει Παγκοσμιοποίηση. Σημαίνει αλλοίωση του ανθρωπίνου προσώπου το οποίο είναι εικόνα του Θεού. Σκοπός της Παγκοσμιοποίησης είναι ακριβώς το ανθρωπινό πρόσωπο που είναι εικόνα του Θεού να γίνει κάτι άλλο, εικόνα κάποιου άλλου...

Κ.Μ.: Τί μήνυμα, Μακαριώτατε, θέλετε να στείλετε στους Ορθόδοξους Έλληνες, στους Έλληνες γενικά που μας ακούνε από το Ραδιόφωνο της Εκκλησίας;

Ι.Θ.Γ': Να παραμείνουν σταθεροί στην Εκκλησία, στο θεσμό της Εκκλησίας, διότι η Εκκλησία είναι η πλέον ασφαλής άγκυρα, είναι ο πλέον ασφαλής χώρος που διαφυλάσσει την ελευθερία τους και το σεβασμό τον οποίο πρέπει να απολαμβάνει κάθε πρόσωπο, το οποίο είναι εικόνα του Θεού.

Εκ του Ραδιοφωνικού Σταθμού της Εκκλησίας της Ελλάδος